

1915

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΑ

ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1879

«Τέρπειν ἅμα καὶ διδάσκειν»

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. — ΤΟΜΟΣ 22^{ος}

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΓΕΙΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 28/2/1915
ΗΜΕΡΟΜ. 26-4-85
ΑΡΙΘ. 35010

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ:

	Σελ.
Αισθητική	95
Αιχμάλωτοι (οί)	399
Αμερικανόπουλα (τά)	5
Αποκάλυψις	105
Από τὰς εξαιρέσεις	89
Δύο (οί) Πιερώτοι	71
25ης Μαρτίου	137
Εἰς Ἐπικύρωσιν	233
Ἐκδίκησις καὶ τιμωρία	239
Ἑλληνικὸς (ὁ) πόλεμος	361
Ἑντομολόγος . (ὁ)	383
Ἐπινίκεια (τά)	279
Εὐτυχημένον καὶ χαριτωμένον	217
Ζωντανά (τά) ἄνθη	177
Θεατρίνα	159
Θεὸς (ὁ) σώζοι τὸν Βασιλέα	191
Θρησκεία	79
Κατὰ βάθος ὅμως	151
Καλὴ Πατρίδα	25
Κούμαρα (τά)	391
Λογοπαίγνια	119
Μελαγχολία (ἡ) τοῦ Φθινοπώρου	321
Μὲ πεποίθησιν	337
Μία συμπλήρωσις	169
Μία ὥραία συμφωνία	15
Μικρὸς (ὁ) ἱππότης	49
Νύκτα μεθ' ἡμέραν	265
Παιδικαὶ ἐξοχαί	295
Πατριωτικὸν (τὸ) θέατρον	287
Πόλεμοι (ὁ)	351
Πρὸς μικροῦς συγγραφεῖς	415
Πρὸς παρηγορίαν	249
Πρώτος (ἡ) ἀποκριὰ	63
Πρῶτο (τὸ) χιόνι	409
Φαντασμογορίαι	303
Φιλοστοργία δοκιμαζομένη	209
Φόβος (ὁ) τῶν ἐξετάσεων	183
Φοιτήτρια	129
Ψεύτικο (τὸ) φεγγάρι	313
Ὡραία Χριστούγεννα	33
Ἄγριο (τὸ) θηρίο ποῦ μῆς κάνει κομμάτια	377

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ» 11, 19, 27,

35, 43, 51, 59, 67, 75, 83, 91, 99, 107, 115, 123, 131, 139, 147, 155, 171, 180, 187, 195, 203, 211, 219, 227, 235, 243, 251, 259, 267, 275, 283, 291, 299, 307, 315, 323, 331, 339, 347, 355, 363, 371, 379, 387, 395, 403, 411, 419	419
Ἄλογον (τὸ) μυλωνά	153
Ἄνεμος (ὁ)	311, 319, 327
Ἀνθρώπος (ὁ) ποῦ εἶχε καρδιά	47, 55
Ἀπὸ τὰ νέα τοῦ 1916	411

ΑΠΟΤΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ:

Ἀποτελέσματα 145ον Διαγωνισμοῦ (Ἀσκήσεων)	219
Ἀποτελέσματα 146ον Διαγωνισμοῦ (Λύσεων)	363
Ἀποτελέσματα 147ον Διαγωνισμοῦ (Ἀσκήσεων)	339
Ἀποτελέσματα 148ον Διαγωνισμοῦ (Λύσεων)	379
Ἀποτελέσματα 149ον Διαγωνισμοῦ (Λευκῶν Λέξεων)	179
Ἀποτελέσματα 150ον Διαγωνισμοῦ (Λύσεων)	395
Ἀποτελέσματα Μ. Διαγωνισμοῦ Μεταφράσεως ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ	107
Ἀποτελέσματα 15ου Διαγωνισμοῦ Ξεσπαθώματος	419
Ἀπὸ τὸν πόλεμον τοῦ 1912	335, 343
Γιάννης (ὁ)	111
Γιὰ τὴν Πατρίδα (Μονόπρακτο Δραματάκι)	375
Γλῶσσα καὶ ἡθὴ πιθήκων	17

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ:

	Σελ.
148η Διαγωνισμὸς (Λύσεων)	11
149ος Διαγωνισμὸς (Λευκῶν Λέξεων)	51
150ος Διαγωνισμὸς (Λύσεων)	147
151ος Διαγωνισμὸς (Ἀσκήσεων)	195
152ος Διαγωνισμὸς (Λύσεων)	283
153ος Διαγωνισμὸς (Ἀσκήσεων)	387
16ος Διαγωνισμὸς Ξεσπαθώματος	352
Μικρὸς Διαγων. Μεταφράσεως ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ	10
Δημοψήφισμα (τὸ) Ψευδωνύμων τοῦ 1915	403
Διὰ θαλάσσης καὶ ὄχι διὰ ξηρᾶς	23
Δόντι (τὸ) τῆς Ἀννέτας	41

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»:

Γεώργιος Χ. Ἀναγνωστόπουλος	195
Ἀναστάσιος Σ. Βαλτατζιόγλου	227
Ἑλλη Σ. Βαλτατζιόγλου	235
Ἀντιγόνη Σ. Δήμου	187
Κοραλλία Κ. Καστρίτου	171
Παναγιώτης Σ. Κτωρίδης	179
Λεωνίδας Κ. Κυρλαγκίτης	10
Νησιωτοπούλα	219
Τούλα Παπαχρονοπούλου	203
Ἀνδρεῖνη Ν. Τρίπου	211
Ἔνας λογαριασμὸς διὰ τὰ παιδιά	393
Εὔσημα (τά) τοῦ 1914	99
Ζῶα (τά) εἰς τὴν Ἰαπωνίαν	97

ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ (ἡ) (Ἀστυνομικὸν Μυθιστόρημα μὲ 52 εἰκόνας)

4, 16, 24, 32, 40, 48, 56, 64, 72, 80, 88, 96, 103, 112, 120, 128, 136, 144, 152, 160, 168, 176, 184, 192, 200, 208, 216, 224, 232, 240, 248, 256, 264, 272, 280, 288, 296, 304, 312, 320, 328, 336, 345, 352, 360, 368, 376, 384, 392, 400, 408, 416	416
---	-----

ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ:

1η Κλήρωσις	84
2α Κλήρωσις	172
3η Κλήρωσις	276
4η Κλήρωσις	372
Ἐξαιρετικὴ Κλήρωσις	83
Κονδυλοφόρος (ὁ)	175, 185
Λογιώτατος (ὁ)	121, 127, 135, 143
Μάρμαρο (τὸ)	247, 257, 263, 271
Μητέρας	167

ΜΙΚΡΟΣ (ὁ) ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ (Μυθιστόρημα μὲ 170 εἰκόνας)

1, 13, 21, 29, 37, 45, 53, 61, 69, 77, 85, 93, 101, 109, 117, 125, 133, 141, 149, 157, 165, 173, 181, 189, 197, 205, 213, 221, 229, 233, 245, 253, 261, 269, 277, 285, 293, 301, 309, 317, 325, 333, 341, 349, 357, 365, 373, 381, 389, 397, 405, 413	413
---	-----

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

καὶ Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοὶ (μὲ 212 εἰκόνας καὶ σχήματα) 5, 17, 25, 33, 41, 49, 57, 65, 73, 81, 89, 97, 105, 113, 121, 129, 137, 145, 153, 161, 169, 177, 185, 193, 201, 209, 217, 225, 233, 245, 249, 257, 265, 273, 281, 289, 297, 305, 313, 321, 329, 337, 345, 351, 361, 369, 377, 385, 393, 401, 407, 417	417
---	-----

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΑΡΜΟΗΤΟΥ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Ὁμίλη (ἡ)	223, 331
Παῖδι (τὸ) καὶ τὸ στομάχι του	199, 207, 125

	Σελ.		Σελ.
Παραδειγματική φιλοπονία	307	Πρόσκλησις τῆς «Διαπλάσεως» πρὸς ἀναγνώσιν τῆς συν- δρομῆς	344
Περὶ Σημαίας	31		
Πίθηκος (ὁ) καὶ ὁ ἀκανθόχοιρος (μὲ 6 γελοιογραφίας)	3		
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ: 12, 20, 28, 36, 44, 52, 60, 68, 76, 84, 92, 100, 108, 116, 124, 132, 140, 148, 156, 164, 172, 180, 188, 196, 204, 212, 220, 228, 236, 244, 252, 260, 268, 276, 280, 292, 300, 308, 316, 324, 332, 340, 348, 356, 364, 372, 380, 388, 396, 404, 412,	402	ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ καὶ Παιδιῶν Πνεῦμα : 6, 18, 26, 34, 42, 50, 58, 66, 74, 82, 90, 98, 106, 114, 122, 130, 138, 146, 154, 162, 170, 178, 186, 194, 202, 210, 218, 226, 234, 242, 250, 258, 266, 274, 282, 290, 298, 306, 314, 322, 330, 338, 346, 354, 362, 370, 378, 386, 394, 402, 410.	418
Ποῖος πρέπει νὰ τιμωρηθῇ (μὲ 1 εἰκόνα).	104	Συναντήσεις	369
ΠΡΙΓΚΗΨ ΠΑΥΛΟΣ (ἡ Α. Υ. ὁ) (τρεῖς προσωπο- γραφίαι τῆς Α. Υ.)	243	Ψωμί (τὸ)	409

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

	Σελ.		Σελ.
Ἀγρίμι καὶ ἀλεπού.	95	Ποιηταὶ (οἱ).	281
Ἀλεπού καὶ λεοντάρι	127	Πρωτοχρονιάτικο.	55
Βαποράκι (τὸ)	31	Ρέμα	305
Βουλιαγμένο (τὸ) καράβι.	385	Στὸ καλὸ.	335
Γῆρας.	273	Στὸ σπιτάκι μου	31
Κάβουρας (ὁ) καὶ ψάρια	119	Τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θγείουρου	19
Καλὸς (ὁ) σύντροφος.	167	Τραγοῦδι (τὸ) τῆς ἐρημίας	255
Καρᾶ-Μπαμπᾶς.	329	Τρεῖς (οἱ) ἐληές	79
Μακρονὰ φῶτα.	39	Τρία (τά) μυρμήγκια.	65
Μαμάκος (ὁ)	175	Φωτερὰ σοσιτάδια : 73, 81, 87, 113, 135, 143, 153, 191, 199, 225, 241, 297,	327
Μύλος.	401		
Περιστέρι καὶ μυρμήγκι	183		

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑ

Ὁ τόμος οὗτος περιέχει 460 εἰκόνας καὶ κομμάκια

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμένου Πάτριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμωτάτων εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ :

Ἐξωτερικοῦ :

Ἐτησίᾳ δρ. 8,—
Ἐξάμηνος 4,50
Τρίμηνος 2,50
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

Ἐτησίᾳ φρ. 10,—
Ἐξάμηνος 5,50
Τρίμηνος 3,—

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ, 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσωτερ. λ. 10. Ἑσωτερ. λ. 15
Φύλλα προηγούμενων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδος Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάκιον

Περίοδος Β'.—Τόμος 22ος

Ἐν Ἀθήναις, 6 Δεκεμβρίου 1914

Ἔτος 37ον.—Ἀριθ. 1

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULIES CHANCELL

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΓΡΑΦΕΥΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΛΟΓΡΑΦΟΥ ΝΤΥΦΟΥΡ

Πολυάσχολος «χασομέρης»

Εἰς τὴν ἀγαπητὴν μας Γαλλίαν, ὑπάρχουν ἀκόμη μικραὶ πόλεις, αἱ ὁποῖαι, μολονότι πλησιέστατα τῶν Παρισίων, κατάρθωσαν νὰ σταματήσουν τὸ ὠρολόγιον τοῦ χρόνου καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς καθολικῆς μεταμορφώσεως, νὰ διατηρήσουν τὴν ὕψιν, τὸν βίον καὶ τὰς ἰδέας ἀκόμη τοῦ παρελθόντος. Τὸ Σανλί, ἐπὶ παραδείγματι, εἶνε μία τῶν ἐξαιρετικῶν τούτων πόλεων. Εὐρισκομένη εἰς ἀπόστασιν σαράντα μόλις χιλιομέτρων ἀπὸ τὸ Παρίσι, ἠμπόρεσεν ἕως τῶρα νάντισταθῇ εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῆς μεγάλης πρωτευούσης καὶ, προασιζομένη ἀπὸ τὰ γηραιά της τείχη, προφυλασσομένη ἀπὸ τὴν τριπλὴν ζώνην τῶν δασῶν της καὶ ἔχουσα, εὐτως εἰπεῖν, πλήρη συναίσθησιν τοῦ σεβασμοῦ παρελθόντος της, ἡ μικρὰ ἐπαρχιακὴ πόλις στεγάζει εἰς τὰρχαῖά της μέγα ἀριστοκράτας καὶ ἀστους ἡσυχούς, εἰρηνικούς, ὀλιγαρχεῖς καὶ μετριοφρονες. Οἱ δρόμοι της διατηροῦν ἀκόμη τὰς παλαιὰς ρομαντικὰς ὀνομασίας—π.χ.: «ὁδὸς Λευῶν Περιστερῶν»,—καὶ εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς μεγαλοπρεποῦς της Μητροπόλεως παρατάσσονται, τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἑορτάς, ἰδιωτικὰ ἀμάξια ξεθωριασμένα, μαζὶ μὲ τὰ πολυτελῆ αὐτοκίνητα ποῦ ἔρχονται ἀπὸ τοὺς πύργους τῶν περιχώρων.

Ἰδιαίτερος χαρακτηριστικὰ εἰς τὸ Σανλί εἶνε τὰ συμβολαιογραφεῖα. Κονισαλέα χαρτοφυλάκια, φέροντα εἰς τὴν ραχὶν τὰ γνωστὰ ἑνόματα τῆς ἐγχωρίου ἀριστοκρα-

τίας, εἶνε συσσωρευμένα εἰς τοίχους, στολισμένους ἀκόμη μὲ ξυλουργήματα τοῦ 18' αἰῶνος, τὰ δὲ παραθύρα βλέπουν εἰς κήπους, ὀλίγον μελαγχολικούς, ὅπου τὸ βαθὺ πράσινον τῶν αἰωνοβίων δένδρων ἀρμονίζεται μὲ τὸ φαῖδν τῶν παμπалаίων περιτειχιμάτων.

Θὰ εἰσελθῶμεν εἰς ἐν ἀπὸ αὐτὰ τὰ συμβολαιογραφεῖα, διότι ἐκεῖ θὰ εὕρωμεν τὸν ἥρωα τῆς παρούσης διηγήσεως, μικρὸν γραφεὰ δεκατριῶν ἕως δεκατεσσάρων ἐτῶν, τὸν ὅποιον οἱ φίλοι του,—συμμεθαί

τῆς αὐτῆς ἡλικίας,—ἠρέσκοντο νὰποκαλοῦν «χασομέρης», χωρὶς βέβαια νὰ εἶνε ὀλιγώτερον χασομέρης καὶ οἱ ἴδιοι...

Τὴν στιγμὴν αὐτὴν, ὁ μικρὸς γραφεὺς κάθηται ἡσυχα καὶ φρόνιμα εἰς τὸ δι' αὐτὸν προωρισμένον τραπέζι, δεξιᾷ τῆς θύρας, διὰ τῆς ὁποίας συγκοινωνεῖ τὸ γραφεῖον τῶν ὑπαλλήλων μὲ τὸ τοῦ συμβολαιογράφου. Ὁ κατεργαρχὸς φαίνεται ἐργοζόμενος, μὲ τὸν μεγαλῆτερον μάλιστα ζήλον, καὶ ὑπὸ τὴν ἀσπίδα σεβαστοῦ ὄγκου σκονισμένων βιβλίων, γράφει, γράφει, εἰς ἕνα μεγάλον φύλλον χαρτοσήμου. Ἀς πλησιάσωμεν ὅμως, διότι ὁ τόσος ζήλος τοῦ νεαροῦ γραφεὺς φαίνεται ὑποπτὴς. Καὶ πραγματικῶς ὁ ἥρωας μας δὲν γράφει, ἀλλὰ ζωγραφίζει. Μὲ μεγάλης πεννιῆς κάμνει τὴν γελοιογραφίαν τοῦ ὑπαλλήλου, ὁ ὅποιος κάθηται ἀντίκρου τοῦ, ἡ δὲ γελοιογραφία αὐτή, καταπληκτικῆς ὁμοιότητος καὶ μὲ πολλὴν τέχνην ἐκτελειομένη, μαρτυρεῖ ὅτι ὁ μικρὸς «χασομέρης» ἔχει καλλιτεχνικὸν ταλαντοῦ ἀναμφισβήτητον.

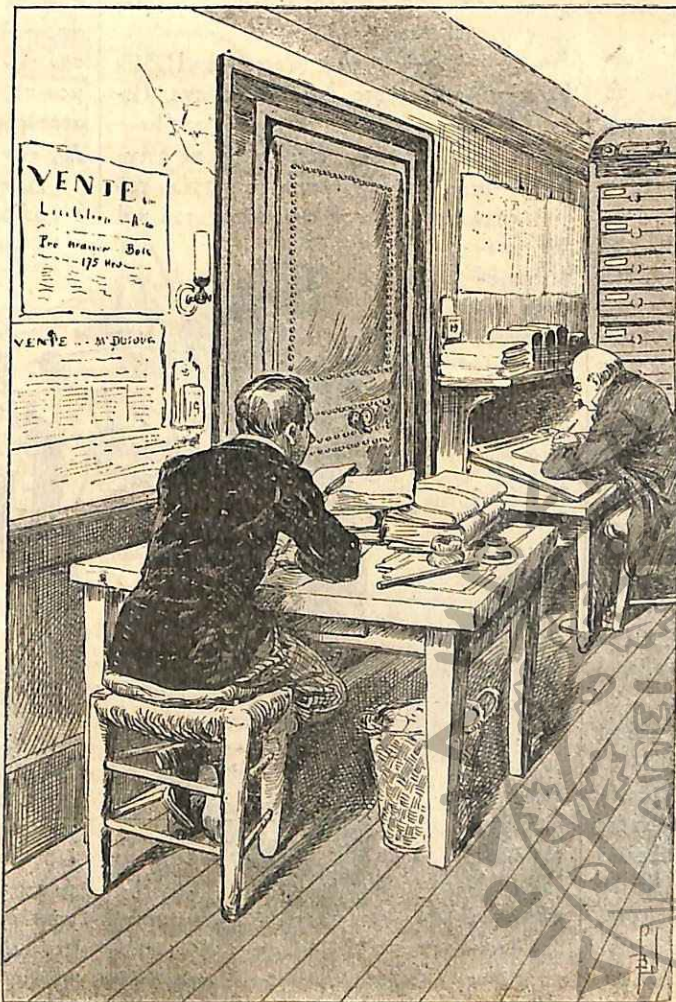
Διὰ νὰ κάμνῃ τὰς γελοιογραφίας τῶν συναδελφῶν του προσελήφθη ὁ μικρὸς ὑπαλλήλος εἰς τὸ συμβολαιογραφεῖον: «Ὅχι, βέβαια! Ἀποδείξεις, ὅτι εἰς μίαν στιγμὴν ποῦ ἡ θύρα ἤνοιχθη ἀπὸτόμως, ὁ μικρὸς γραφεὺς, μὲ τὸ ἴδιον ἀπότομον κίνημα, ἐσχέπασε τὴν ζωγραφικὴν του μ' ἕνα στυπόχαρτον καὶ, τραβήξας ἐμπρὸς τοῦ ἐν ἄλλῳ χαρτί, σκεπασμένον αὐτὸ μ' ἕνα χονδρὸν, ἀναένιστον γράψιμον, προσποιεῖται ὅτι τὸ ἐξακολουθεῖ... ἀπὸ πολλῆς ὥρας ἀδιακόπως...

Ἀμέσως ἀντήχει ἡ φωνὴ τοῦ προϊσταμένου του:

—Ραούλ!

—Ὅριστε, κύριε!

Καὶ καταβαίνει ἀπὸ τὴν ὑψηλὴν του καρέκλαν, ὁ Ραούλ τρέ-

«Ὁ μικρὸς γραφεὺς κάθηται ἡσυχα καὶ φρόνιμα...» (Σελ. 1, στ. γ').

χει και στέκεται ενώπιον του συμβολαιογράφου, ο οποίος τῷ παραδίδει μερικὰς ἐπιστολάς, διὰ νὰ τὰς μοιράσῃ εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὸ δικαστήριον.

Ὁ μικρὸς γραφεὺς δέχεται τὴν παραγγελίαν μὲ μετρία χαρὰς, διότι τῷ δίδει

«Ὁ Ραούλ τρέχει. Διατί; Δὲν ξέρει οὔτε αὐτός...»
(Σελ. 2, στ. α')

ἀφορμὴν καὶ πρόσκαιν νάσιον ὀλίγον τὸ γραφεῖον καὶ νὰ περιπλανηθῇ ἀπὸ τὴν πόλιν.

Ἐξω ὁ καιρὸς εἶνε ὥρατος καὶ ὑπὸ τὰ μεγάλα δένδρα τοῦ πάρκου θὰ συναντήσῃ ἴσως κανένα φίλον, διὰ νὰ παίξῃ.

Ἀρπάζει λοιπὸν τὸ νασκίον του καὶ μὲ δύο πηδήματα, ὁ Ραούλ εὐρίσκει εἰς τὸν δρόμον, κρατῶν τὰς ἐπιστολάς.

Εἶνε πραγματικῶς ὥρατος παιδί ὁ μικρὸς μας ἦρωας. Ὑψηλὸς, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας του, καλὸκαμωμένος, εὐρωστος, μὲ κνήμας μακράς καὶ νευρώδεις. Πολὺ ἐξυπνον τὸ προσωπάκι του, φωτιζόμενον ἀπὸ δύο μεγάλα μάτια γαλανά. Τὰ ξανθὰ του μαλλιά εἶνε ἐπιμελῶς κτενισμένα καὶ καθισμένα, κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν νέων τοῦ συρμού. Ἐν τούτοις πολλοὶ βόστρυχοι τῆς πλουσίας αὐτῆς κόμης, ἀνυπότακτοι μέχρι τέλους εἰς τὸ κτένι καὶ εἰς τὴν βούρτσαν, ἐξέχουν εἰς τὴν κορυφὴν τῆς κεφαλῆς.

Ὁ Ραούλ τρέχει. Διατί; Δὲν ξέρει οὔτε αὐτός... Ἐννοεῖται, ὅτι δὲν βιάζεται διόλου. Λογαριάζει νὰ καταναλώσῃ τὸ μαγαλιότερον μέρος τοῦ ἀπογεύματος εἰς τὴν διανομὴν τῶν ὀλίγων ἐπιστολῶν τοῦ προϊσταμένου. Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ αἰσθάνεται τὰ πόδια του μουδιασμένα, τρέχει εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ πηδᾷ ὡς πουλάκι ποῦ τὸ ἐδάγκαν ἀπὸ τὸν σταυλὸν ἢ ὡς σκυλάκι ποῦ τὸ ἔλυσαν. Καὶ ὅσοι τὸν ἀπαντοῦν εἰς τὸ τρελλὸν αὐτὸ τρέξιμον διὰ

τῶν ἑδῶν τῆς πόλεως, τὸν παρακολουθοῦν μὲ τὸ βλέμμα συλλογιζόμενοι:

— Τύχη ποῦ τὴν εἶχε καὶ ὁ συμβολαιογράφος Ντυφούρ νὰ βρῇ αὐτὸ τὸ παιδί! Ἰδὲς μὲ τί προθυμία τοῦ κάμνει τὰ θελήματά!

Πειρασμὸς ἀκατανίκητος.

Εἰς διάστημα πέντε λεπτῶν τῆς ὥρας, ὁ Ραούλ διέσχισε τοὺς δρόμους τῆς μικρᾶς πόλεως καὶ εὐρέθη εἰς τὸν θαυμάσιον ἐκείνον περίπατον, ὁ ὁποῖος τὴν περιβάλλει διὰ τῆς πρασίνης ζώνης τῶν δένδρων του καὶ ἀπὸ τὸν ὅποιον βλέπει κανεὶς ὀλόγυρα τὴν ἀπέραντον πρασινάδα τῶν δασῶν.

Ἐκεῖ ὁ μικρὸς γραφεὺς ἐστάθη πρὸς στιγμὴν καὶ ἀνέπνευσεν ἐν βαθύν. Ἐπειτα, ἐξέβαλεν ἑξαφνα κραυγὴν χαρᾶς: Εἶχεν ἰδῆ δύο παιδιὰ τῆς αὐτῆς σχεδὸν ἡλικίας, μὲ τὴν στολὴν τοῦ Λυκεῖου τοῦ Ἀγίου Βικεντίου, τὰ ὅποια ἤρχοντο εἰς τὴν δεινδροστοιχίαν διὰ ποδηλάτου. — «Λαμπρά! εἶπεν ὁ Ραούλ, νὰ καὶ φίλοι! θὰ μὴν μπορέσω νὰ παίξω μὴν στιγμή!»

Ἀλλὰ μόλις ἐπλησίασε τὰ δύο παιδιὰ, αὐτὰ, χωρὶς νὰ κατιθεοῦν ἀπὸ τὰ ποδήλατά των, τοῦ ἐφώναξαν:

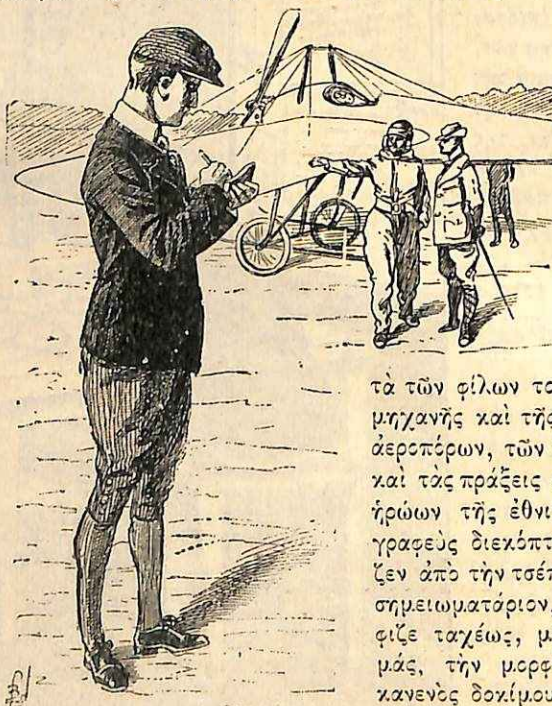
— Ραούλ, ξέρεις; ὁ Βεδρίν

θὰ πετάξῃ τώρα εἰς τὸν ἀεροδρόμιον τῆς Βιδαμίας. Ἐκεῖ πάμε... ἔλα μαζί μας!

Ὁ μικρὸς γραφεὺς ἐδίστασε μίαν στιγμήν, — μίαν στιγμὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν τοῦ ὤμιλησεν ἀπὸ μέσῃ ἡ συνῆθής του καὶ

τῷ ὑπέδειξεν, ὅτι τὸ καθήκον δὲν τῷ ἐπέτρεπε νὰ κολλουθήσῃ, τοὺς φίλους του τόσο μακρὰν.

Τὸ ἀεροδρόμιον εὐρίσκειτο εἰς ἀπόστασιν τριῶν τοὐλάχι-στον χιλιομέτρων. Ἐὰν ἐπῆγαινε, δὲν θὰ ἐπρόφθανε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς

«Κάθε τόσο ἔρχαν ἀπὸ τὴν τέσπην τοῦ ἑνὰ μολύβι καὶ ἑνὰ σημειωμά-τάριον...» (Σελ. 2, στ. γ')

τὸ γραφεῖον πρὶν κλείσῃ καὶ τί θὰ τῷ ἔλεγον αὐτοὶ;

Ἀλλὰ μετὰ τὴν φωνὴν αὐτὴν τῆς φρονήσεως, ἤκουσε μίαν ἄλλην, — φωνὴν τρέλλας, — ἡ ὁποία τῷ ἔλεγε:

«Μπᾶ! δὲν βαρύνεσαι!.. Τί περισσότερο σε περιμένει ἀπὸ ἑνὰ γερὸ μάλωμα τοῦ προϊσταμένου σου; Ὅχι τοῦ πῆς ὅτι ἡναγκάσθης νὰ περιμένῃς, διὰ νὰ δώσῃς τὰ γράμματα ἰδιοχειρῶς, καὶ ὅλα θὰ διορθωθοῦν. Ἰδὲ τί ὥρατος ποῦ εἶνε ὁ καιρὸς, τί ὥρατα ποῦ μυρίζουν τὰ χωράφια, καὶ πῶς δὲν κουνιέται οὔτε φύλλο. Ὁ Βεδρίν θὰ πετάξῃ σήμερον ἑξοχα, θὰ κάμῃ θαύματα. Πήγαινε λοιπὸν εἰς τὸν ἀεροδρόμιον, μικρὲς γραμματικέ, πήγαινε!»

Ἐπρεπε νὰποφασίσῃ γρήγορα, διότι εἰ δύο μῆναι τοῦ Λυκεῖου μόλις εἶχαν σταματήσῃ τὰ ποδήλατά των, βιάζοντο νὰ πάρουν πάλιν φώραν καὶ νὰ ἐξαφανισθοῦν...

— Καλὰ λοιπὸν! ἐφώναξε τέλος ὁ Ραούλ, σταθῆτε μίαν στιγμὴν καὶ ἔρχομαι μαζί σας.

— Πῶς; τὸν ἠρώτησεν ὁ ἑνὶς ποδηλάτης; ἔχεις ποδήλατον;

— «Ὁχι, ἀπεκρίθη ὁ μικρὸς γραφεὺς» ἀλλὰ θὰ σκαρφαλώσω πίσω ἀπὸ τὸ δικό σου.

Καὶ μὲ τὴν δεξιότητά, τὴν εὐκινήσιαν ἐκείνων τῶν παιδιῶν ποῦ γυμνάζοντο ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας, ἐπάτησε μὲ τὸ δεξιό του πόδι τὸ ποδήλατον, ἐδράξε τὸν φίλον του ἀπὸ τοὺς δύο ὤμους, καὶ ἔμπρός! Διέσχισαν τὴν δεινδροστοιχίαν καὶ ἐπῆραν τὸν δρόμον τοῦ Σαντιγύ, ὁ ὁποῖος ὠδήγει εἰς τὸν ἀεροδρόμιον.

Εἰς τὴν Βιδαμίαν.

Ἀραδιασμένα κατὰ μῆκος τοῦ φράκτου, ὁ ὁποῖος περιέβαλλε τὸν στίβον ὅπου ἦσαν

τρία ζωηρὰ ἀεροπλάνα, τὰ παιδιὰ ἐπερίμεναν ἀνυπομονῶς τὴν ἀγγελθεῖσαν πτήσιν. Ἄλλοι ἀνθρωποὶ ἐλθόντες ἀπὸ τὴν πόλιν, περιεφέροντο συνομιλοῦντες ὑπὸ τὰ δένδρα τὰ πέριξ τοῦ ἀεροδρομίου.

Ὁ Ραούλ εἶχε μεγάλην μανίαν μὲ τὰ ἀεροπλάνα καὶ συνεζήτει με-

τὰ τῶν φίλων του περὶ τῆς ἀξίας ἐκαστῆς μηχανῆς καὶ τῆς ἱκανότητος τῶν διαφορῶν ἀεροπλάνων, τῶν ὁποίων ἐγνώριζε τὸν βίον καὶ τὰς πράξεις πολὺ καλλίτερας παρὰ τῶν ἡρώων τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας. Ὁ μικρὸς γραφεὺς διεκόνετο κάθε τόσο καὶ ἐβγαζεν ἀπὸ τὴν τσέπην του ἑνὰ μολύβι καὶ ἑνὰ σημειωμάτιον, εἰς τὸ ὅποιον ἐξωγράφισε ταχέως, μὲ ὀλίγας ἀσφαλεῖς γραμμάς, τὴν μορφήν κανενὸς μηχανικοῦ ἢ κανενὸς δοκιμοῦ.

Ἐξαφνα ἀντήγει ἐν ὄνομα καὶ οἱ ὀλίγοι θεοὶ τρέχουν νὰ λάβουν θέσιν παρὰ τὸν φράκτον.

— Ὁ Βεδρίν!.. νὰ, ὁ Βεδρίν!..

Ὁ δημοφιλὴς ἀεροπλάνος εἶχεν ἐξελθὼν τῶν ἀπὸ τὰ παρὰπήγματα καὶ ἠκολούθει ἐν ἀεροπλάνον, τὸ ὅποιον ἐσπρωγνεν τρεῖς μηχανικοί, διὰ νὰ τὸ τοποθετήσουν εἰς μέρος κατάλληλον διὰ τὴν πτήσιν.

Περὶ τὸν νὰ εἴπωμεν, ὅτι τὰ τρία παιδιὰ ἐτρέξαν ἐν τῶν πρώτων. Ὁ Ραούλ μάλιστα ἀνερριχθῆν εἰς ἑνὰ δένδρον, διὰ νὰ μὴ χάσῃ καμμίαν λεπτομέρειαν, καὶ ἀπὸ τὸ ὕψος τῆς σκοπιᾶς τοῦ ἐξωγράφισεν, εὐτυχῶς διότι τῷ ἐδίδετο ἡ εὐκαιρία νὰ πάρῃ τὸ σκίτσον τοῦ Βεδρίν.

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ ἀεροπλάνος ἐξήταξε τὴν μηχανήν του. Εἰς ὀλίγα λεπτά ἐδεδιόθη ὅτι τὰ πάντα ἦσαν ἐν τάξει καὶ ἐκάθησεν εἰς τὸ σκαριδίον. Ἐστερέωσε τὸ κατκίετον του καὶ μὲ βραδύ κίνημα ἐσήκωσε τὰ χέρια του ψηλά. Ἀμέσως ὁ ἑλὶξ, τὸν ὅποιον ἔθεσεν εἰς κίνησιν ἑνας μηχανικός, ἤρχισε νὰ περιστρέφεται, καὶ τὸ ἀεροπλάνον, ὠθούμενον ἀπὸ τὴν δύναμιν τῶν ἐκαστῶν ἵππων τοῦ κινητήρος του, κυλίστατο ἐπὶ τῆς γλῆος μὲ σκιρτήματα, ὡς ἀνυπομονοῦν νὰ ὑψωθῇ εἰς τὸν ἀέρα.

Μετ' ὀλίγον ὁ Βεδρίν κινεῖ ἑνὰ μο-

χλόν. Καὶ τὸ πειθήνιον ἀεροπλάνον ἀρτύνει ἀμέσως τὸ ἑδάρος καὶ, διαγράφον κατ' ἀρχὰς μίαν λοξὴν γραμμὴν, χωρὶς κλονισμοῦ, ἀνέρχεται εἰς τὰ ὕψη κατ' εὐθείαν.

Οἱ θεοὶ αὐτῶν χειροκροτοῦν τὴν ἀσφαλῆ, τὴν μεθοδικὴν αὐτὴν ἐκκίνησιν, τὴν προδιδούσαν τὸν τέλειον ἀεροπλάνον. Τὰ παιδιὰ φωνάζουν μὲ ὀλην τῶν τὴν δύναμιν:

— Μπράβο, Βεδρίν! Ζήτω ὁ Βεδρίν!

Ἐπιστροφὴ εἰς τὴν πραγματικότητα.

Ὁ Ραούλ, μὲ τὸ κεφάλι ψηλά, παρηκολούθησε τὸ ἀεροπλάνον ὅσον περισσότερον ἤμπορούσε, καὶ ὅταν τοῦτο δὲν ἐφαίνετο πλέον παρὰ ὡς ἑνὰ μαῦρον στίγμα εἰς τὸν ὀρίζοντα, ἐσυλλογίσθη νὰ καταβῇ ἀπὸ τὸ δένδρον του.

Ἀλλοίμονον! ἡ ἐπιστροφή του εἰς τὴν γῆν καὶ εἰς τὴν πραγματικότητα, τῷ ἐπεφύλασσε μίαν πολὺ δυσάρεστον ἐκπλήξιν. Μόλις ἐπῆδησε κάτω, εὐρέθη ἀπέναντι ἐνὸς προσώπου στρογγυλοῦ, κοκκινωποῦ, στολισμένου μὲ χρυσὰ ματογυάλια, τὸ ὅποιον δὲν ἔδωκε βέβαια πρώτην φορὰν εἰς τὴν ζωὴν του...

Τῶντι, τὸ πρόσωπον αὐτὸ ἀνῆκεν εἰς

τὸν συμβολαιογράφον κύριον Δυφούρ, τὸν προϊστάμενον του. τὸν ὅποιον βεβαίως δὲν ἐπερίμενε ποτὲ νὰ συναντήσῃ τέτοιαν ὥραν ἐξω ἀπὸ τὸν συμβολαιογραφεῖον καὶ εἰς ἑνὸς ἀεροδρομίου...

Τί εἶχε συμβῆναι ἐν τῷ μεταξύ; τί πρῶτα ἴσχυσε νὰ μεταβάλῃ οὕτω τὰς τακτικὰς συνθεῖας τοῦ συμβολαιογράφου;

Κατὰ ἀπλούστατον: ἡ σύζυγός του καὶ ἡ κόρη του, ἀκούσασα, ὅτι ὁ περίφημος Βεδρίν ἐπρόκειτο νὰ πετάξῃ, ἐπεθύμησαν νὰ ὑπάρχουν νὰ τὸν ἴδουν! ὁ δὲ κ. Δυφούρ, ὑπέκρινε εἰς τὴν εὐλογον αὐτὴν ἐπιθυμίαν, διέταξε νὰ ζεύξουν τὴν σεδασιάν — ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας τῆς — ἀμαζαν τῆς οἰκογενείας, ἡ ὁποία δὲν ἐχρησιμοποιεῖτο συνήθως παρὰ τὰς Κυριακάς, διὰ τὸν περίπατον τοῦ Δάσους.

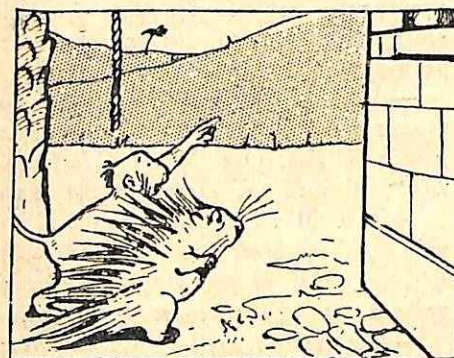
Ἰδοὺ πῶς ὁ αὐστηρὸς «λειτουργὸς τῆς Θέμιδος» εὐρέθη ἑξαφνα ἀντιμέτωπος πρὸς τὸν μικρὸν τοῦ γραφέα, καταστενοχωρημένον διὰ τὴν ἀπρόοπτον αὐτὴν συνάντησιν.

— Τί κάμνεις ἐδῶ, Ραούλ; τὸν ἠρώτησεν ὁ προϊστάμενος μὲ ἀπότομον ὄψος.

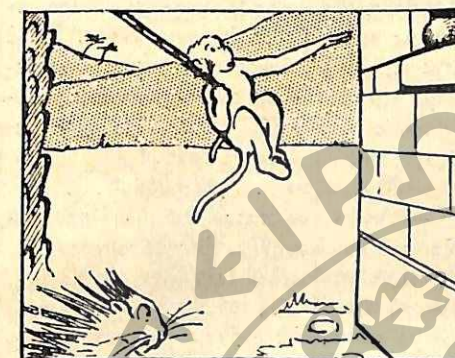
(Ἐπεται συνέχεια)

Ο ΠΙΘΗΚΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΚΑΝΘΟΧΟΙΡΟΣ

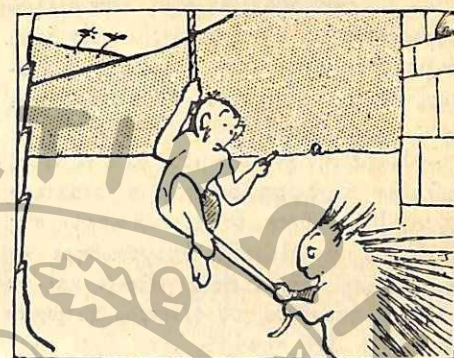
ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΙΣΩΠΟΥ ΕΙΣ ΕΞ ΕΙΚΟΝΑΣ

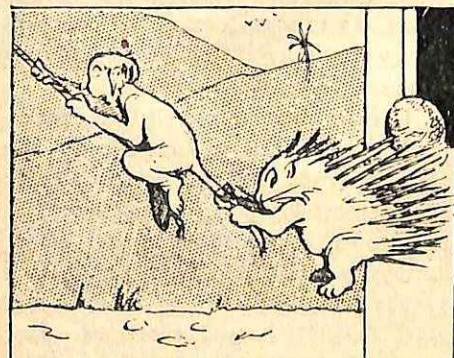
Μία μέρα, ἑνας πίθηκος καὶ ἑνας ἀκανθόχοιρος εἶδαν ἑνα παράθυρον μὴ θαυμάσια πουνδύγκα, ποῦ τὴν εἶχαν βάλεῖ ἐκεῖ γιὰ νὰ κρυώσῃ. Τὴν ὥρηνθησαν, φυ-

σικά, ἀλλὰ πῶς νὰ τὴν πάρουν;... Τὸ παράθυρον ἦταν πολὺ ψηλά. Ὁ πίθηκος ἔβλεπε τότε τὸ κεφάλι του καὶ τοῦ κατέβη μὴ ἰδέα μεγαλοφυῆς: «Θάπιασθῶ, ἐσυλ-

λογίσθη, ἀπ' αὐτὸ τὸ σχοινί, θὰ κάμω κούνηα καὶ θὰ φθάσω ὡς τὸ παράθυρον...» Δυστυχῶς ὅμως, τὸ σχοινί ἦταν πολὺ κοντὸ. «Πιάσθω καὶ σὺ ἀπὸ τὴν οὐρὰ μου!

ἐφώναξε στὸν ἀκανθόχοιρον καθὼς θὰ κουνούμωσται, θὰ μπορέσῃς μὴ στιγμὴν ἀρπάξῃς μὲ τὰ γκάδια σου τὴν ὥρατα πουνδύγκα! — Αὐτὸ ἔκαμε ὁ ἀκανθόχοιρος.

Καὶ μὲ τὸ πρῶτο κούνημα, τὰ γκάδια του ἐφθασαν ὡς τὸ παράθυρον καὶ ἐκάρφωσαν τὴν πουνδύγκα, ποῦ ἔμεινε κολλημένη ἀπάνω τους. Μὲ μεγάλη χαρὰ οἱ δύο σύν-

τροφοὶ μοιράστηκαν τὸ γλύκισμα, καὶ καθὼς ἐπῆγαιναν τρώγοντας, ἔλεγαν ὅτι ἐστὶ πρέπει νὰ ἀλλολοβοηθοῦνται πάντα, γιὰ νὰ καταφέρνουν καὶ τὰ πιὸ δύσκολα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Η κλοπή

Τὴν πρωίαν ἐκείνην, εἰς τὸ μέγαλον ἐργαστήριον τοῦ χρυσοργείου καὶ ἀδαμαντοπωλείου Βωτιῆ καὶ Σαῆ, εἰς τὴν Ρουένην, ἀντὶ τῶν εὐθύμων τραγουδιῶν, τὰ ὅποια συνήθιζαν νὰ τερετίζουν ἐργάται καὶ μαθητευόμενοι, δὲν ἤκουετο παρὰ ψίθυρος συγκεχυμένους συνομιλιῶν χαμηλοφώνων.

Εἰς ὅλον τὸ κατὰστημα δὲν ἐγένετο λόγος εἰμὴ περὶ τῶν κατορθωμάτων ἐνὸς φοβεροῦ λωποδύτου, ὁ ὅποιος ἀπὸ πέντε ἤδη ἡμερῶν ἐλυμαίνετο τὴν Ρουένην καὶ τὰ περίχωρα.

Ἀπὸ τὸ ἓνα τραπέζι εἰς τὸ ἄλλο, διακόπτοντες ὀλίγον τὴν ἐργασίαν των, οἱ συνάδελφοι ἀντήλλασσον τὰς ἐντυπώσεις των καὶ τάστα ἐδίδαν κ' ἐπαίρναν.

— Τὸ περιεργότερον εἶνε, εἶπε γελῶν νεαρός ἐργάτης, ὅτι ἡ ἀστυνομία δὲν ξέρει τὰ μούτρα αὐτοῦ τοῦ κλέφταρου. Κανένας δὲν τὸν εἶδε ποτέ. Εἶνε νέος; εἶνε γέρος; μυστήριον!

— Κατὰ τὴν γνώμην μου, θὰ εἶνε νέος, ὑπέλαβεν ἓνας στιλδωτής μετὰ στακτερά μαλιά. Φαντασθῆτε, ὅτι γιὰ νὰ κλέψῃ στή βίλλα τοῦ κ. Μουτέλ, ὑποχρεώθηκε νὰ σκαρφαλώσῃ τοῖχον ἐπὶ πέντε μέτρων καὶ νὰ μῇ ἀπὸ παράθυρον τοῦ δευτέρου πατώματος. Αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι ἔχει κνήμες εἰκοσι χρονῶν;

— Ἡ μιὰ καλὴ σάλα! ἀπεκρίθη ἓνας μικρὸς μαθητευόμενος.

— Ὅλοι ἐγέλασαν. Ἐπειτα, τὰ κεφάλια ποῦ εἶχαν σηκωθῇ μίαν στιγμὴν, ἐσκύψαν πάλιν εἰς τὰ τραπέζια, καὶ τὰ διάφορα ἐργαλεῖα ἐπανελάβον τὰς ρυθμικὰς καὶ λεπτάς των κινήσεις.

Ἐξάνα, ἡ θύρα τοῦ εἰδικοῦ ἐργαστηρίου τῶν ἐπιδιορθώσεων ἠνοίχθη καὶ ὁ ἀρχιεργάτης ἐφώνησε:

— Μωρίς Ζιλλάρ, ὁ κύριος διευθυντής σὲ ζητεῖ. Πήγαινε ἀμέσως.

— Ἀμέσως, κύριε Μότ, νὰ βγάλω μιὰ στιγμὴ τὴ βλούζα μου καὶ τρέχω, ἀπεκρίθη ἓνας νέος ὡς δεκαοκτὼ χρονῶν, μετὰ πολὺ συμπληρητικὸν πρόσωπον.

— Νὰ βγάλῃς τὴ βλούζα σου; μὰ γιατί; Πήγαινε, καλέ, ὅπως εἶσαι! Περὶ ἐργὸν πρᾶγμα!

— Εἶνε σχισμένη, κύριε Μότ. Μοῦ σχίσθηκε τώρα τὸ πρωί. Δὲν θέλω νὰ μὲ

ἰδῇ ἔτσι ὁ κ. διευθυντής. Θὰ μὲ πόρῃ γιὰ ἀκατάστατο.

— Καλὰ... κάμε γρήγορα τουλάχιστον!

Μετ' ὀλίγας στιγμὰς, ὁ Μωρίς Ζιλλάρ εἰσῆλθε εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ καταστηματοῦ.

— Πῶς εἴσθε ἀπὸ χθές; τὸν ἠρώτησε μετὰ κάποιαν εἰρωνείαν, χωρὶς νὰ διακλύῃ τὴν ἀνέγνωσιν τῆς ἐφημερίδος του, ὁ ἰδιοκτήτης τῶν ἐργαστηρίων Βωτιῆ. Διασκεδάσατε καλὰ εἰς τὸ θέατρο;

— Στὸ θέατρο; ὑπέλαβεν ἐκπληκτός ὁ νέος κάμνετε λάθος κύριε! δὲν ἤμουν χθὲς ἐν τῷ θέατρο.

— Ἄ, ἔτσι; κάμνω λάθος; εἶπεν ὁ διευθυντής ἀτενίζων τώρα τὸν νέον. Λοιπὸν μάθε, ὅτι ἐγὼ δὲν κάμνω λάθος ποτέ! Κι' ἄλλη φορὰ νὰ φέρεσαι εὐγενέστερα, ὅταν μὲ συναντᾷς σὲ δημόσιο μέρος. Πολὺ λίγο μὲ μέλει, ἐννοεῖται, γιὰ τὸν χαιρετισμό σου, δὲν ἐννοῶ ὅμως πάλι νὰ μὲ κυττάζουν οἱ ὑπάλληλοί μου μετὰ τὴν αὐθάδεια, ὅπως σὺ χθὲς τὸ βράδυ!

— Μὰ, κύριε... σὰς βεβαιῶ...

— Ἀρίστε. σὲ παρακαλῶ, μὴν προσπαθῇς νὰ δικαιολογήσῃς, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Βωτιῆ, ὁ ὅποιος δὲν ἐσῆκωνεν ἀντιλογία. Ἀπορῶ ὅμως, πῶς ἐσύ, εἴτην ἡλικία σου, καὶ μετὰ τὸ μισθὸν ποῦ ἔχεις, μπορεῖς νὰ πηγαίνῃς καὶ ἐντὶ θέατρο. Καὶ νὰ καμαρώνῃς μάλιστα ἐν πρώτῳ καθίσματι... Ἄ, ἔπρεπε νὰ ντρέπῃσαι!

— Μὰ κύριε Βωτιῆ, σὰς ὀρκίζομαι! δὲν ἐπάτησα χθὲς ἐντὶ θέατρο! ἐφώνησε δυνατὰ ὁ Μωρίς Ζιλλάρ. Θέλετε νὰ σὰς πῶ πῶς πέρασα τὴν βραδυὰ μου; Ἐπῆγα...

— Περιττόν! τὸν δεικνύειν ὁ προϊστάμενος ὅς μὴ μιλήσωμε πιά γι' αὐτό. Πές μου καλλιτέρα, τελείωσες τὴν ἐπιδιόρθωσιν ἐκείνης τῆς κασσετίνας ποῦ πῆρες ἐντὶ σπῆτι σου;

— Ἀκόμη, κύριε Βωτιῆ. Δὲν κατόρθωσα νὰ τὴν ἀνοίξω. Ἡ κλειδαριὰ ἔχει «μυστικόν», κ' ἐπειδὴ τὸ ἐλατήριο εἶνε σπασμένο, θὰ ἦταν ἀδύνατον νὰ τὴν ἀνοίξῃ κανεὶς, κ' ἂν ἀκόμη ἐγνώριζε τὴ λέξι. Εἶχα σκοπὸ νὰ λύσω τὴν κλειδαριὰ μὲ τὴν ἐγύριζα ἐντὶ σπῆτι! ἐπειδὴ χθὲς δὲν εἶχα πάρῃ τὰ ἐργαλεῖα ποῦ ἐχρειάζοντο.

— Περιττόν. Νὰ φέρῃς πίσω τὴν κασσετίνα ὅπως εἶνε. Ἀπορῶ μάλιστα πῶς ὁ

ἀρχιεργάτης σου ἐπέτρεψε νὰ τὴν πάρῃς ἐντὶ σπῆτι σου!

— Μὰ γιατί ἤθελα νὰ ἰδῶ ἂν μποροῦσα νὰ τὴν ἀνοίξω μετὰ διάφορες δοκιμὰς, νὰ προσπαθῶ δηλαδὴ νὰ βρῶ τὴ μυστικὴν λέξι. Τὸ ξύλο τῆς κασσετίνας αὐτῆς εἶνε, βλέπετε, ὅλο ζωγραφισμένο μετὰ τὸ χέρι, καὶ μοῦ ἀπηγόρευσαν νὰ μεταχειρισθῶ τοιμπίδι.

— Ὁ Βωτιῆ, πολὺ νευρικός ἄνθρωπος, δὲν ἤκουσε κ' αὐτὰ ποῦ τοῦ εἶπεν ὁ Μωρίς Ζιλλάρ. Καὶ τὸν δεικνύειν ἀποτόμως λέγων:

— Ἡ ὥρα εἶνε μάλιστα ἐνδεκα καὶ κατωικτὲς ἐδῶ κοντά, δὲν εἶν' ἔτσι; Λοιπὸν, νὰ πᾶς, τώρα ἀμέσως, ἐντὶ σπῆτι σου καὶ νὰ μοῦ φέρῃς τὴν κασσετίνα ἐδῶ.

Ὁ Μωρίς Ζιλλάρ ἐκοκκίνισεν ὡς ταῦτι καὶ ἔκαμνεν ἓνα βήμα πρὸς τὴν θύραν. Ἀλλὰ μὴ κατορθώσας νὰ καταπνίξῃ τὴν ἀγανάκτησιν ποῦ τοῦ ἐξῆγειρεν ἡ ἀδικία τοῦ προϊσταμένου του, ἐστάθη καὶ τῷ εἶπε μετὰ θάρρος:

— Δὲν εἶμαι κλέπτης, κύριε Βωτιῆ, καὶ ἡ κασσετίνα ἦταν τόσο σίγουρη ἐντὶ σπῆτι μου ὅσο καὶ ἐδῶ. Ὁ κ. Μότ τὸ ξέρει πολὺ καλά! γι' αὐτὸ καὶ μάρτυρε νὰ τὴν πάρω.

— Ὁ κ. Μότ ἔχει τῆς ιδέας του καὶ ἐγὼ πάλι ἔχω τῆς δικῆς μου! ὑπέλαβεν ὁ διευθυντής. Καὶ νὰ μοῦ φέρῃς γρήγορα τὸ πρᾶγμα, νὰ μὴν τελειώσωμε ἀσχημα!

— Ἄς τελειώσωμε! ἐπιθύρῃσεν ὁ νέος, ἐξερχόμενος ἀπὸ τὸ γραφεῖον. Προτιμῶ αὐτὸ παρὰ νὰ μὲ ὑποπτεῖσθε.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Μωρίς, ὁ Βωτιῆ ἔκαμε νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἀνέγνωσιν τῆς ἐφημερίδος του· ἀλλὰ μετὰ κίνημα θυμοῦ, τὴν ἐπέταξε μακρὰν καὶ, ἀρπάσας ἀπὸ τὸ τραπέζι του μίαν ἐπιστολήν, μετὰ τὴν σημειώσιν ἀπέβη «προσωπική», τὴν ἐδιάβασε πάλιν προσεκτικὰ.

Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ περιεῖχε τὰ ἑξῆς:

«Σὰς παρακαλῶ νὰ λάβετε ὅπως ἰδιαιτέρην φροντίδα διὰ τὴν κασσετίαν ποῦ σὰς ἐνεπιστεύθην πρὸς ἐπιδιόρθωσιν. Ἡ μικρὰ αὐτὴ κειμηλιοθήκη ἀνήκειν εἰς τὴν δυστυχίαν μου σύζυγον. Κατ' ἀρχὰς τὴν ἐφύλαξα ὡς ἐν κομψοτέχνημα, ὡς ἐν ἐνθύμιον· σημειώσεις ὅμως εὐρεθεῖσαι ἀργότερα εἰς τὰ χαρτὰ τῆς μακαρίτιδος, ἐστρεψάν ὅλην τὴν προσοχήν μου πρὸς τὴν κασσετίαν αὐτὴν ἀντικείμενον πλέον ὅλως ἰδιαιτέρας ἀξίας».

(Ἐπεται συνέχεια) ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΤΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΠΟΥΛΑ

Ἀγαπητοί μου,

ΑΤΑ τὰς ἀρχὰς τοῦ πολέμου, μίαν ἡμέραν ποῦ εἶχαν φθάσῃ ἀπὸ τὰ διάφορα «μέτωπα» εἰδήσεις περὶ μυριονέκρων μαχῶν, εἰς τὸ Σικάγον τῆς Ἀμερικῆς, εἰς μίαν κοσμικὴν αἰθουσαν, ὁμιλος κυριῶν καὶ κυριῶν, εἰς τὸν ὅποιον εὐρίσκοντο καὶ δύο τρία παιδάκια, συνεζήτουν. Τὰ παιδάκια ἤκουαν τοὺς μεγάλους σιωπηλά. Ἐπειτα κατὰ εἰπαν σιγὰ, μεταξύ των. Κ' ἐξῆλθεν τὸ μικρότερον ἡρώτησε δυνατὰ:

— Καὶ ὅθ' βασιλεύῃ, ἕως τὰ Χριστοῦγεννα αὐτὸς ὁ πόλεμος;

— Ἴσως καὶ πολὺ περισσότερον! ἀπεκρίθη ἓνας κύριος.

— Καὶ οἱ στρατιῶται, ποῦ θὰ πολεμῶν ἕως τότε καὶ ὅθ' αἰσθάνονται ἀπὸ τὰ σπῆτια των... ἔχουν παιδιὰ; ἠρώτησε τὸ ἄλλο παιδάκι.

— Πολλοί...

— Ποῖος λοιπὸν θὰ φροντίσῃ γιὰ τὸ Χριστοῦγεννατικὸ Δένδρον αὐτῶν τῶν παιδιῶν; ἐφώνησε τότε τὸ τρίτον παιδάκι.

Οἱ μεγάλοι ἐκυττάχθησαν... Ἀλήθεια, ποῖος θὰ ἐφροντίσῃ διὰ τὸ Χριστοῦγεννατικὸ Δένδρον τῶν παιδιῶν, τῶν ὁποίων οἱ πατέρες θὰ ἔλειπαν εἰς τὰ στρατόπεδα, ἢ ὅθ' ἐνοσηλεύοντο τραυματῆται εἰς τὰ νοσοκομεία, ἢ ὅθ' ἦσαν κλεισμένοι εἰς κανὲν φρούριον ὡς αἰχμαλῶται, ἢ... ὅθ' ἐκοιμῶντο τὸν ὕπνον τοῦ ἐνδόξου θανάτου; Ποῖος;...

Ἐγένετο μικρὰ σιωπὴ, πλήρης συγκινήσεως, τὴν ὁποίαν ἔλυσεν μίαν κυρία.

— Παιδιά, εἶπε, θέλετε νὰ φροντίσετε σῆς;

Τώρα ἐκυττάχθησαν τὰ παιδάκια.

— Ἐμεῖς; ἐπιθύρῃσε τὸ μεγαλύτερον. Πῶς μποροῦμε μετὰ τὰ φροντισίματα γιὰ τὸς Δένδρα; Κι' ὅλα μας τὰ παιχνίδια νὰ χαρίζαμε, τί ὅθ' ἔλαμναν;

— Μὰ δὲν θὰ εἴσθε μόνον, ὑπέλαβε τότε ἓνας κύριος. Ἀρκεῖ νὰ θέλετε, καὶ ὅθ' αἰσθάνονται ὅλα τ' Ἀμερικανόπουλα. Γιὰ φαντασθῆτε τί μπορεῖ νὰ γίνῃ ἔτσι!..

Τὰ ματάκια τῶν παιδιῶν ἀστραποβόλησαν, ἀλλὰ τὰ στοματῆκα ἐμείναν κλειστά. Δι' ἡξεραν τί νὰ ποῦν.

— Θέλετε; ἔξανηρώτησεν ὁ κύριος.

— Καὶ βέβαια ποῦ θέλομε! ἐφώνησαν τὰ παιδάκια. Ἀλλὰ τί πρέπει νὰ κάμουμε;

— Ἀπλούστατα: μιὰ ἐπιστολὴ στὰ παιδιὰ τῆς Ἀμερικῆς. Ὅθ' τὴν βάλετε σὲ μιὰ ἐφημερίδα καὶ ἔτσι ὅθ' τὴν ἰδοῦν ὅλα!

— Ἄ, μιὰ ἐπιστολὴ! ὦρα! Νὰ τὴν γράψωμε ἀμέσως! εἶπαν ζωηρὰ τὰ παιδάκια.

Καὶ ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ, ἡ ἐκκλησίαι πρὸς τ' Ἀμερικανόπουλα, συνετάχθη ἀμέσως. Ὁ κύριος, ποῦ ἦτο ὁ διευθυντής τοῦ «Κήρυκος» μὲς ἐφημερίδος τοῦ Σικάγου, τὴν ἐπῆρε. Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἦτο κιόλα δημοσιευμένη.

Φαντάζεσθε τώρα τὸ ἀποτέλεσμα; Μετὰ δύο μῆνας, δύο μεγάλα ἀτμόπλοια ἐναυλώθησαν, ἐφορτώθησαν μετὰ δῶρα πρωτοχρονιάτικα καὶ ἐξεκίνησαν ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν διὰ τὴν Εὐρώπην! Ἐφθασαν τώρα καὶ ἤρχισαν νὰ ξεφορτώνουν καὶ νὰ μοιράζοντο. Ἐπῆγαν παντοῦ: εἰς τὴν Γερμανίαν, εἰς τὴν Αὐστρίαν, εἰς τὴν Γαλλίαν, εἰς τὸ Βέλγιον, εἰς τὴν Ρωσίαν, εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Δὲν ἐλησμονήσαν οὔτε τὴν Σερβίαν, οὔτε τὴν Τουρκίαν. Παντοῦ, ὅπου πολεμῶν οἱ πατέρες, τὰ παιδιὰ ἔλαβαν ἢ ὅθ' αἰσθάνονται ὀλίγου, τὰ δῶρα των. Ἐτσι τὰ τρία ἐκείνα παιδάκια ἐφρόντισαν πρᾶγματι νὰ στολισθοῦν τὰ Δένδρα, ἐκεῖ ὅπου ὁ πόλεμος ἠπειλεῖ νὰ τὰρίσῃ στυγὰ καὶ ἀσπύστα, καὶ νὰ χαροποιθῶν τὸς ἐκτομωμένους πτωχὰ παιδάκια, τὰ ὅποια ἀλλέως δὲν ὅθ' ἔκαμναν φέτος ὦρα! Χριστοῦγεννα!...

Φαίνεται σὰν παραμῦθον καὶ ὅμως, ἀγα-

πητοί μου εἶνε ἱστορία ἀληθινή. Τὰ δύο ἀτμόπλοια, τὰ ὅποια ἐφορτώσε δῶρα ὁ ἔρνος τῶν Ἀμερικανοπαιδιῶν, εἶνε γειγνός, διὰ τὸ ὅποιον ὁμιλεῖ σήμερον μετὰ θαυμασμοῦ καὶ συμπαιδείας ὅλος ὁ κόσμος. Βλέπετε λοιπὸν τὴν κατορθώσιν αὐτῶν τῶν παιδιῶν; Ἐδῶ, εἰς τὸν τόπον μας, δὲν θὰ τὸ κατόρθωναν οὔτε οἱ μεγάλοι. Τίποτε γενναῖον δὲν εἰμπορεῖ νὰ γίνῃ, ἐνῶ ἀλλέως ὅθ' ἐγίνοντο πολλά. Διὰ τέτοια, μικροὶ καὶ μεγάλοι εἶνε μᾶλλον ἀπρόθυμοι. Κ' ἐδῶ ἐξάνα δύο-τρία ἐλληνοπούλα ἠμποροῦσαν νὰ συλλάβουν τὴν ιδέαν τῶν μικρῶν Ἀμερικανῶν ἀλλ' ἂν ἐδημοσίευσαν μίαν ἐκκλησίαν εἰς ὅλας τὰς ἐφημερίδας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, πόσα χρήματα ἀρά γε θὰ ἐμαζεύοντο; Οὔτε διὰ νὰ φορτωθῇ μετὰ δῶρα μίαν βάρκα! Εἴμεθα, ὅθ' αἰσθάνονται καὶ ὅθ' αἰσθάνονται ὅσον οἱ Ἀμερικανοί. Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον αὐτό. Μὰς λείπει ἴσως ἀκόμη τὸ καθύ, τὸ ἰσχυρὸν ἐκεῖνο αἶσθημα, τὸ ὅποιον κινεῖ εἰς ὅλῃς καὶ εἰς... θυσίαν. Δὲν θυσιαζόμεν τὸς ἐνδοκία, δι' ἓνα φιλανθρωπικὸν σκοπὸν, τὸν κουμπαρὶ μας! Τ' Ἀμερικανόπουλα ὅμως τὸν θυσιαζοῦν ἀμέσως. Καὶ μὰ τὴν ἀλήθειαν, εἶνε πολὺ ἀξιωματικὰ τὰ θαυμάσια αὐτὰ Ἀμερικανόπουλα!...

Σὰς ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Κάβουρας ἢ ἀράχνη;

Ὁμοιάζει μετὰ ἀράχνην, ἀλλὰ δὲν εἶνε παρὰ κάβουρας. Ἐν εἰδος, τὸ ὅποιον ἀπαντᾷ ἀποχλειστικῶς εἰς τὰς Σινιχὰς θαλάσσας καὶ εἰς καμρίαν ἄλλην. Ὁ εἰκονιζόμενος εἰς τὴν ἀνωθεν εἰκόνα εἶνε ἀπὸ τοῦς μεγαλειτέρους τοῦ εἴδους, ἀληθῶς τεράστιος κάβουρας, ὅπως φαίνεται καὶ ἐν τῇ συγκρίσει αὐτοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὅποιος τὸν κρατεῖ.

Ὁμοιάζει μετὰ ἀράχνην, ἀλλὰ δὲν εἶνε παρὰ κάβουρας. Ἐν εἰδος, τὸ ὅποιον ἀπαντᾷ ἀποχλειστικῶς εἰς τὰς Σινιχὰς θαλάσσας καὶ εἰς καμρίαν ἄλλην. Ὁ εἰκονιζόμενος εἰς τὴν ἀνωθεν εἰκόνα εἶνε ἀπὸ τοῦς μεγαλειτέρους τοῦ εἴδους, ἀληθῶς τεράστιος κάβουρας, ὅπως φαίνεται καὶ ἐν τῇ συγκρίσει αὐτοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὅποιος τὸν κρατεῖ.

Ἑβδομαδιατοὶ Διαγωνισμοὶ

α.) Παίγνιον

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ἀιματομένο Εἶφος

Α	Α	Α	Α	ΒΕ
ΦΑΩ	ΝΕ	ΓΕ	ΡΕΝ	ΝΕ
ΝΟΓ	ΤΙ	ΠΟ	ΤΙ	ΑΙΣ

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὐ-

ται, ὡστε νὰποτελεσθοῦν τὰ ὀνόματα τεσσάρων πόλεων τῆς Ἰταλίας.

β.) Πρόβλημα

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τέλλου Ἀγρὰ

Αὐτὰ τὰ τέσσαρα, χωρὶς νὰ σθῶστε κανέν, ἀλλὰ ἀπεναντίας νὰ προσθέσετε, νὰ γίνωνται τρία.

γ.) Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος

Quelle est la mignonne maison,
Qui n' a ni fenetre ni porte;
Pour que le petit maitre en sorte,
Il faut qu' il passe la cloison?

Ἀλλήλωσι. Αἱ λύσεις—ὁσωνδήποτε ζητημάτων τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου, συνοδεύονται ὑπ' ἐνός μόνον δικαίωτον γραμματισμοῦ.

Λύσεις τοῦ 51ου φύλλου

α.) Καλάμα, Ὠθεαί, Βόλος, Λάρισα, Ἀρτα.—β.) Ἡ Τήνος (τίνος;)

Τὸ πρότερον καθήκον τοῦ καλοῦ συνδρομητοῦ εἶνε ἡ ἐγκαίριος ἀνανέωσις τῆς συνδρομῆς του

δε τὸν Ὁ-
δηγὸν τοῦ

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομ-
τοῦ, Κεφ. Β

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΗΣ

Ὡ! δέξου, Θεέ μου, τὴν λευκὴ Προσευχή, ποὺ σοῦ στέλνει θερμὰ ἡ μικρὴ μου καρδιὰ αὐτὴν τὴν στιγμὴ!

Χιλιάδων εἶνε παιδιῶν, τῶν πολλῶν τῆς παιδιῶν προσευχῇ. Ὡς ἅγιος λιβάνι, τὸ πῶς μοσχοβόλο λιβάνι, ἄς φθάσῃ εἰς τὸν θρόνον σου ἡμῶν!

Καὶ τὸ πῶς δροσερὸ λουλουδιό στέφανι, ὅπου φέρνουμε σήμερον τῆς Καλῆς μας Γιαγιάς, ἡ θερμὴ δέησίς μας γιὰ Ἐκείνη...

Ναί! τὸ μῦθό τοῦ ἄς φθάσῃ στὰ οὐράνια τὴν Μεγάλην Γιαγιά, ποὺ στὴν αἰωνιότητα τώρα ζῇ...

Ὅπως ἐδῶ, εἰς τὰ βάθη τῆς δίκῃς μας καρδιᾶς, ἡ ἀνάμνησίς τῆς θὰ ζήσῃ καὶ αἰώνια θὰ μείνῃ...

Κίρκασία

Η ΕΚΘΕΣΙΣ

Τρία χρόνια πέρασαν ἀπὸ τότε, μὰ τὸ θυμοῦμαι σὶν νῆαν σήμερα καὶ δὲν θὰ τὸ ξεχάσω ποτέ. Εἴχαμε γράπτεις ἐξετάσεις καὶ μᾶς εἶχαν βάλεῖ ὡς θέμα τῆς ἐκθέσεως «Περὶ ματαιοδοξίας»· ἀλλὰ αὐτὸς ὁ τίτλος τίποτε δὲν μούλεγε. Καθόμουν, ἀλλὰ τὸ πενάκι μου, μασουλίζα τὴν ἄκρη τοῦ κοντυλοφόρου μου, κατὰ τὴν ὥραιν συνιθεῖσαν τῶν μαθητῶν, κύτταζα ὁλόγυρά μου καὶ δὴ ἄν γράφουν οἱ ἄλλες, καὶ τὸ χαρτί μου ἐμένα, ἄσπρο, ἀδειανό· μερικὲς μοντέρους ποὺ ἔκανα ἀφηρημένην, τὸ σκότίζαν μόνο.

Ἀπὸ τῆς δυὸ ὥρας ποὺ μᾶς εἶχαν δώσει νὰ γράψωμε, μίαν καὶ μισή ελεγερεῖται κ' ἐγὼ δὲν εἶχα κάνει τίποτε. Μία φίλη μου ἐκαθόταν πλάι μου. Εἶχε τελειώσει τὴν ἐκθεσί της καὶ τὴν ἀντέγραφε· εἶδε πῶς δὲν ἦξερα τί νὰ γράψω, μ' ἐλυπήθηκα καὶ μοῦ ψιθύρισε μιά φράση, μιά μονάχα. Ἡ φράσις αὐτὴ σὰν νὰ ξεσχοῖ ἕνα πέπλο ἀπὸ ἐμπρός μου· μοῦ ἤλθαν πληθὺς ιδέαι καὶ ἔγραφα, ἔγραφα.

Εἶχα μείνῃ τελευταία. Κτύπησε ὁ κώδων τὴν στιγμὴν ποὺ τελείωνα, ἔδωκα τὴν ἐκθεσί μου στὴν Διευθύντρια καὶ ἔφυγα. Τὴν ἄλλην μέρα εἶχαμε ἄλλο διαγωνισμό, Ἱστορίαν νομίζω. Ἀφ' οὗ γράψαμε, ἦρθε ἡ Διευθύντρια καὶ μᾶς εἶπε τὰ ἐξῆς, ποὺ βουίζουν ἀκόμη στ' αὐτιά μου:

«Παιδιά, ἐδίδασκα τὰς ἐκθέσεις, εἶνε ὅλες ἀρκετὰ καλές, μίαν ὅμως ξεχωρίζει. Δαμνάνουσα ὑπ' ὅψει μου τὴν ἡλικία σας καὶ τὴν τάξιν σας, μπορῶ νὰ πῶ πῶς εἶνε τελεία, εἶνε ἡ ἐκθεσίς τῆς Βαλκανικῆς Συμμαχίας».

Γύρισαν ὅλες νὰ με δοῦν, ἐγὼ κατέβασα τὸ κεφάλι καὶ κοκκίνισα, ντροπέμουν τὸν ἐαυτὸ μου γιὰ τὴν ἐπιτυχία μου. Ἐγγινε πολὺς λόγος γιὰ τὴν ἐκθεσί μου ἐκείνη, τὴν διάβασαν δυνατὰ στοὺς καθηγητὰς καὶ πολλὰς φορὰς με συνεχάρησαν.

Πολλὰς ἀποτυχίας ἔχω ὑποστῇ στὴν μακρὰ μου σχολικὴ ζωή, καμμιὰ ὅμως δὲν μοῦ κόστισε ὅσο ὁ θρίαμβός μου ἐκεῖνος.

Βαλκανικὴ Συμμαχία.

ΠΟΤΕ ΠΡΟΤΕΙΝΑ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ

Στὴν ἀγαπημένην μου Φράουλα τ' ἀφιερώνω

Ἡγγίζεν ἡ ἀπελευθέρωσις μας. Ἐκαθήμην ἐπὶ τινος ἔξωθεν τῆς πόλεως λόφου, ὅτε ἕνα παρατεταμένο βροῦρο, ὡς βόμβος μελισσῶν, ἠκούσθη, ἔπειτα δὲ κανονιοβολισμοὶ συχνοὶ καὶ πυροβολισμοὶ πλησιέστατοι. Ἐγύρισα νὰ ἴδω πότεν προέρχοντα καὶ δέκναι ἕνα μελανὸν σημεῖον ἄνωθεν τοῦ Μπιζανίου, ὀλίγον δὲ κάτωθεν αὐτοῦ, τὸν καπνὸν ἐκτραγείας ὀβίδος. Δὲν ἄργησα νὰ καταλάβω. Ἦτο ἀεροπλάνον κατοπτρῶν τὸν ἐχθρόν. Ὑπερήφανον διέσχισε τὸν ἀέρα, περιφρονῶν αὐτὸν καὶ τὰς σφαῖρας τοῦ ἐμπαιζόν, κ' ἐπροχώρει ἄρτονον πρὸς τὴν πόλιν, νομίζον εἰς τοὺς ἐν αὐτῇ τὸ θάρος καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς ταχείας ἀπελευθέρωσός. Ἐπὶ πολὺ τὸ ἐκαμάρωνα. Διέβλεπον ἐν αὐτῇ τὴν Ἑλλάδα, νικήτριαν καὶ τροπαιοῦχον, μέλλουσαν κυρίαρχον ὅχι μόνον τῶν θαλασσῶν ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀέρος, μίαν δὲ μυστικὴ φωνὴ μοῦ ἔλεγε, ὅτι δὲν θ' ἀργήσουν ν' ἱπραγματοποιηθοῦν οἱ πόθοί μας. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας νύτχησα νὰ τὸ καμαρώσω ἱπτάμενον εἰς τὸν ἐλεύθερον πλῆον ἀέρα μας. τὴν ἱερὴν στιγμὴν, ποὺ νικήτης καὶ τροπαιοῦχος, εἰσῆρχετο στὰ πολυπόθητα Γιάννενα ὁ δοξασιμένος μας βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ὁ 12ος.

Ροδόδαφνῃ

ΚΙΤΡΙΝΑ ΦΥΛΛΑ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Ἡρθε, κατάρυτῃ ἐποχῇ, κ' εὐθὺς μᾶς φεύγει πάλι! Τὸ δῶρ σου εἶνε τοῦ φωτός ὁ θεὸς κατακλυσιμός. Μὰ ἄς πῶς, πρῶτο φύλλο ἐγώ, γλυκὰ τὸ φῶς σου ἀγάλη, πρὶν με προφθάσῃ ὁ θάνατος, ἡ πίκρα, ὁ μαρasmus.

ΑΡΡΩΣΤΕΙΑ ΠΟΥ ΓΙΑΤΡΕΥΕΙ

Ἀρρώστεια τοῦ ὕπνου, γιάτρισσα, μάγισσα ἀρρώστεια, ἀγάλη ἀπ' τῆς βαρεῖας φτερούγες σου σοικτὰ ἄς ἀγκαλισθῶ. Ἀχ, ἄς ἔμπορῶσα μιά φορὰ νὰ γύρω τὸ κεφάλι! Ἀχ, ἄς ἔμπορῶσα μιά φορὰ καὶ ἐγὼ νὰ κοιμηθῶ!..

Τέλλος Ἀγρας

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗΝ

Η ΠΕΡΙΠΟΛΟΣ

Ἦτο μεσάνυχτα. Τὸ ὡλόγι σιγὰ, σιγὰ χτυποῦσε τὴν ὥρα ἐκείνη. Παντοῦ ἐβασίλευε ἡσυχία καὶ δὲν ἀκούεσαι τίποτε ἄλλο, εἰμὴ μόνον τὸ μουρουμίσμα τῶν κυμάτων. τὰ ὁποῖα ἀπαλά, ἀπαλά ἐχάιδευαν τὴν ἀμμουδιά. Ἡ σελήνη τὴν ὥραν ἐκείνην, ἔρριχνε τῆς τελευταίας τῆς

ἀκτίδες. Ἀἴρνης ἀπέσπασε τὴν ἀκοήν μου ἕνα γοργὸ βάδισμα. Ἦτο ἡ περίπολος τοῦ νεοελλθόντος εἰς τὴν πόλιν μας ἐλευθερωτοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ἐκείνην τὴν ὥραν, καθήμενος πλησίον τοῦ παραθύρου, κατελήφθη ἀπὸ ἕνα ἐνθους αἰσμόν, ἀπὸ μίαν συγκίνησιν, καὶ χωρὶς νὰ τὸ θέλω ἐσταύρωσα τὰ χεῖρά μου καὶ ἤρχισα νὰ προφέρω μίαν εὐχαριστήριον προσευχὴν πρὸς τὸν μέγαν τοῦ Παντός εὐεργέτην: «Ὁ μέγας Θεέ, σὲ εὐχαριστῶ μυριάκις, διότι μᾶς ἤξιώσας νὰ μετασχωμεν τῆς θείας μυσταγωγίας, ἥτοι τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος μας, μᾶς ἤξιώσας νὰ ἴδωμεν τὸν ὄνερυτὴν μας σημαῖαν, τὸν λατρεῖτον στρατὸν καὶ στόλον μας! ἀλλὰ ἀξίωσον μας ἐν τῇ μεγάλῃ μακροθυμίᾳ σου, νὰ ἴδωμεν τὴν γαλανόλευκον καὶ ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῆς πόλεως τῶν ὀνείρων μας!»

Μηθυσματικὸν Ἰδεῶδες

ΡΕΜΒΗ

Μακρὰ, εἰς τὴν ἀπότομη ἀκτὴ ποὺ λούζεται θωπευτικὰ ἀπὸ τὰ σιγανὰ φιλήματα τῆς θαλάσσης, με μιά φύσι γύρω ἡρεμῇ, χωρὶς μελωδίας, πουλιῶν, χωρὶς ψιθυρίσματα φύλλων, — ἐκεῖ ποὺ ἡ θάλασσα καὶ ὁ οὐρανὸς φαίνονται ὡς νάλιλοκαθερπίζονται, ἐνούμενοι εἰς ἕνα ἀόριστο καὶ μακροσμένο ἄγνωστο....., ἐκεῖ βρίσκεσαι κάποινα ἡσυχία!

Ὁ ἡλὸς μαντεύεται πῶς ἀπὸ τὸν πυκνὸν πέπλον τῶν νεφῶν, προσπαθῶν τοῦ κάκου νὰ δώσῃ μιά ἀκόμη ἀνταύγειαν στὴ γῆ, τὴν ὅποιαν διαρκῶς φιλοῦσε καὶ ἐθώπευε με τῆς χρυσῆς ἀκτίνες του.

Ἡ ἀπότομη ἀκτὴ δὲν καθρεπτίζεται στὰ νερά, δὲν ρίχνει καμμιὰ σκιά, ἀπὸ ὅλα εἶνε σκιά. Εἶνε ὁ καιρὸς τῶν μελαγχολικῶν στιγμῶν, ποὺ προσπαθεῖ κανεὶς ν' ἀναστήσῃ τὰ πεθαμμένα ὄνειρα τοῦ παρελθόντος, καὶ δὲν ζητεῖ παρὰ τὴν βάσανον τῶν ἀναμνήσεων.

Ποικίλισσα τῶν Δολλαρίων

ΕΙΝΕ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ

Διακοῦντος τοῦ δευτέρου βαλκανικοῦ πολέμου, μικρὸς ἐξαετής Ἑλληνόπαις, ἔχων τὸ ἀτύχημα ν' εἴη ἐν Βουλγαρίᾳ, ἔδωκε τὴν ἐξῆς ἐφανερωτὴν καὶ συγκινητικὴν ἀπάντησιν εἰς Βούλγαρον ὀξωματικόν, ὁ ὁποῖος ἐξέσχισε τὸ πληκτικόν του, ἐπειδὴ ἔφερε τὸ δοξασιμένο ὄνομα «Ἑλλάς». — «Ἄν τὸ ἐβγαλῆς ἀπὸ τὸ κεφάλι μου, ἀπ' ἐδῶ ὅμως δὲν εἰμπορεῖς νὰ μοῦ τὸ βγάλῃς!» εἶπε, δεικνύων τὴν καρδιά του.

Μυστηριώδης Σταμπούλ.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Αἰολίό, τί κάνεις ἐκεῖ, μικρούλα μου; — Γράφω στὴ Δεσπούλα. — Μπα, μὰ σὺ δὲν ξέρεις ἀκόμη νὰ γράφῃς! — Μὰ μήπως ἡ Δεσπούλα ξερεῖ ἀκόμη νὰ διαβάξῃ; — Ἐστέλῃ ὑπὸ τοῦ Δοξασιμένου Ρήνου

Ὁ παρὼν ὁδηγὸς καταργεῖ πάντα προηγουμένον

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

[Πᾶς συνδρομητὴς, ἢ ἀγοραστὴς τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν», ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν κίνησιν τοῦ περιοδικοῦ, παρακαλεῖται νὰ ἀναρρῇ μετὰ πολλῆς προσοχῆς τὰ δώδεκα κεφάλαια τοῦ παρόντος Ὁδηγοῦ, διὰ νὰ συμμορφώται ἐκάστοτε μετὰ τὰς σχετικὰς ὁδηγίας].

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Κανονισμὸς τῶν Ψευδωνύμων

1.—Οἱ συνδρομηταὶ τῆς Διαπλάσεως καὶ τὰ δέξια τῶν, διὰ νὰ εἰσποροῦν νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν κίνησιν τοῦ περιοδικοῦ, ἥτοι εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν, τὴν ἀνταλλαγὴν Μικρῶν Μυστικῶν, τὴν Σελίδα Συνεργασίας, καὶ δωρεὰν εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους Διαγωνισμοὺς ἐκτὸς τῶν Ἑβδομαδιαίων, πρὸς εὐφρόνως νὰ ἔχουν ψευδώνυμον.

2.—Ἐκάστου συνδρομητοῦ ἢ συνδρομητρίδας ΠΕΝΤΕ μόνον ἀδελφὰ δικαιούται νὰ λάβουν ψευδώνυμον. Ἦτοι, ἐκάστη συνδρομὴ δὲν δίδει δικαίωμα εἰς περισσώτερα τῶν ἑν ὅλων ψευδωνύμων.

3.—Διὰ νὰ λάβῃ τις ψευδώνυμον, εἴτε συνδρομητὴς, εἴτε ἀδελφὸς του, ὀφείλει νὰ πληρώσῃ 1 φράγκον ὡς δικαίωμα ἐνὸς ἔτους, ἀρχομένου ἀπὸ τῆς 1 Δεκεμβρίου καὶ λήγοντος τὴν 30 Νοεμβρίου. Ὅποτε καὶ ἂν λάβῃ τις ψευδώνυμον, εἴτε εἰς τὴν ἀρχὴν, εἴτε εἰς τὸ μέσον, εἴτε εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, τὸ δικαίωμα τοῦ λήγει τὴν 30 Νοεμβρίου, ὥστε τὸ ἐπόμενον ἔτος μετὰ τὴν ἀνακίνησιν τῆς συνδρομῆς τοῦ πρὸς νὰ πληρώσῃ καὶ πάλιν 1 φράγκον, εἴτε διὰ νὰ κρατήσῃ τὸ ψευδώνυμον, τὸ ὅποῖον εἴτε τὸ προηγούμενον ἔτος, εἴτε διὰ νὰ τὸ ἀλλάξῃ.

4.—Ἐὰν συνδρομητοῦ τινος, ἔχοντος ψευδώνυμον λήξῃ ἡ συνδρομὴ πρὸς τῆς 30ης Νοεμβρίου καὶ δὲν τὴν ἀνακίνησιν ἐγκαιρῶς, λήγει συγχρόνως καὶ ἡ ἰσχύς τοῦ ψευδωνύμου του, καθὼς καὶ τῶν ψευδωνύμων τῶν ἀδελφῶν του.

5.—Ἐὰν δικαιούχης τις θελήσῃ νὰλλάξῃ ψευδώνυμον ἐντὸς τοῦ ἔτους, ἥτοι πρὶν λήξῃ τὸ δικαίωμα του, ὀφείλει νὰ πληρώσῃ καὶ πάλιν 1 φράγκον. Ἀλλ' ἐννοεῖται ὅτι καὶ τοῦ νέου τοῦ ψευδωνύμου ἡ ἰσχύς λήγει τὴν 30 Νοεμβρίου, ὥστε καὶ ἂν ἔγινεν ἡ ἀλλαγὴ.

6.—Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ διατηρήσῃ τὸ ψευδώνυμόν του καὶ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος, ὀφείλει νὰ τὸ ἀνακίνησῃ πρὸς τῆς 31ης Δεκεμβρίου τὸ βραδύτερον. Ἄλλως θεωρεῖται ἀδύνατον καὶ δίδεται εἰς τὸν πρώτον ζητοῦντα αὐτό.

7.—Ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς συνδρομητὰς καὶ τὰ δέξια τῶν, ἔως πέντε, οὐδεὶς ἄλλος εἰμπορεῖ νὰ λάβῃ ψευδώνυμον καὶ δι' αὐτοῦ νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὴν κίνησιν τοῦ περιοδικοῦ. Οἱ ἀπὸ τοῦ ἀγοραστῆ, οἱ λαμβάνοντες τὸ φύλλον διὰ τὸν πρακτικόν, δὲν ἔχουν δικαίωμα ψευδωνύμου ἐφ' ὅσον δὲν γίνονται συνδρομηταί.

8.—Τὸ ἐκλεγόμενον ὑπὸ τοῦ δικαιούχου ψευδώνυμον πρέπει νὰ ἐγκριθῇ καὶ ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως εἰς τὴν σχετικὴν στήλην τῆς Ἀλληλογραφίας. Δύναται ὅμως νὰ προτείνῃ τις πολλὰ ψευδώνυμα τῆς ἀρεσκείας του, ἀναθεῖται εἰς τὴν Διαπλάσιν τὴν ἐκλογὴν τοῦ καταλληλοτέρου. Τὰ πολὺπλεα ψευδώνυμα ἀπαγορεύονται. Κάθε ψευδώνυμον δὲν εἰμπορεῖ νὰ πλεονάζῃ παρὰ ἀπὸ δύο λέξεις τὸ πᾶν, ἔκτος τοῦ ἀρθρου.

9.—Ὁ δικαιούχος, διὰ τὸν ὅποῖον ἐνεκρίθη ἡ συνδρομὴ, ὀφείλει νὰ τὸ σημειώσῃ πάντοτε πλησίον τοῦ ὀνόματός του εἰς πᾶν ὅτι στέλλει πρὸς τὴν Διαπλάσιν. Ὅνομα καὶ ψευδώνυμον πρέπει νὰ εἶναι ἀμόριστα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Σελὶς Συνεργασίας Συνδρομητῶν

1.—Εἰς ἕκαστον φύλλον τῆς Διαπλάσεως μίαν εἰς διατίθεται πάντοτε πρὸς δημοσίευσιν ἔργων

τῶν συνδρομητῶν τῆς (ἢ τῶν ἀγοραστῶν). Ἡ σελὶς αὕτη ὀνομάζεται «Σελὶς Συνεργασίας Συνδρομητῶν» ἢ ἐπὶ τὸ συντομικότερον «Σ. Σ. Σ.»

2.—Πᾶς συνδρομητὴς ἐθέλων, προσληρωμένος, ἔχων ψευδώνυμον, (καὶ τὰ δέξια τῶν ἐπὶ τῆς) δικαιούται νὰ στέλλῃ ἐκάστοτε πρὸς δημοσίευσιν διηγηματικά του, ποιηματικά, ἐντυπώσεις, ἱστορικά καὶ ἄλλα ἀνέκδοτα ἡθικά, περιγραφὰς κτλ. κτλ. πρῶτοντα ἢ μεταφρασμένα: πάντοτε μετὰ παιδαγωγικὴν βᾶσιν, δηλαδὴ καταλλήλῃ διὰ τοὺς νεαροὺς ἀναγνώστῃς τοῦ περιοδικοῦ μας. Ἐκ τούτων ἡ Διαπλάσις ἐγκρίνει τὰ ὠραιότερα, τὰ καταλληλοτέρα καὶ ἐκ τούτων δημοσιεύει δωρεάν, διὰ κινήσιν, ὅσα ἐκάστοτε ἐπιτρέπει ὁ γῶρος τῆς καθιερωμένης Σελίδος.

3.—Περὶ τῶν ἀπορριπτομένων ἢ ἐγκρινόμενων, ἡ Διαπλάσις εἰδοποιεῖ ἀμέσως τοὺς ἀποστολὰς εἰς ἰδιαίτηραν στήλην τῆς ἀλληλογραφίας τῆς Εἰναι ὅμως ἐλευθέρῃ νὰ δημοσιεύῃ τὰ ἐγκρινόμενα μόνον ὅποτε κληρονομήναι, ὅποτε τῆς γρηαίονται καὶ ἐφ' ὅσον δὲν παρουσιάζονται ἐν τῇ μεταξὺ ἄλλα καλλίτερα καὶ προτιμότερα.

4.—Κάθε κομμάτι στελλόμενον διὰ τὴν Σ. Σ. Σ. δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίῃ τοὺς 30 στίχους στήλης τῆς Διαπλάσεως, ἢ τὰς 200 λέξεις. Τὰ συντομικότερα προτιμούνται. Τὰ ὑπερβαίνοντα τὸ μέτρον τῶν 200 λέξεων, ἀποκλείονται, ὅσον ὥρα καὶ ἂν εἶναι.

5.—Κάθε κομμάτι στελλόμενον διὰ τὴν Σ. Σ. Σ. πρέπει νὰ εἶναι γραμμένον μόνον τοῦ, εἰς χωριστὸν φύλλον χάρτου καὶ ἀπὸ τὴν μίαν μόνον ὄριον τοῦ φύλλου. Ἐκτὸς τοῦ τίτλου του, πρέπει νὰ φέρῃ ἄνωθεν τὸν γενικὸν τίτλον «Διὰ τὴν Σ. Σ. Σ.» νὰ εἶναι δὲ ὑπογεγραμμένον μετὰ ὀνόματι καὶ μετὰ τὸ ψευδώνυμον τοῦ ἀποστολέως.

6.—Προσέχεται καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει. Ἀποστολὰ ἐκάστοτε διὰ τὴν Σ. Σ. Σ. εἶναι δεκτὴ εἰς πᾶσαν ἐποχὴν καὶ ὑπὸ παντὸς συνδρομητοῦ ἔχοντος ψευδώνυμον, καὶ ὅλον τὸ διάστημα τῆς συνδρομῆς του.

7.—Εἰς τὴν Σ. Σ. Σ. ὑπάγονται καὶ τὰ Παιδικὰ Πνεύματα περὶ ὧν κατωτέρω.

8.—Ἐκτὸς τῶν διὰ τὴν Σ. Σ. Σ. ἐγκρινόμενων, καὶ διὰ τὴν στήλην τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, περὶ ὧν κατωτέρω, ὁ Συνδρομητὴς οὐδὲν ἄλλο ἔχει δικαίωμα νὰ δημοσιεύῃ εἰς τὴν Διαπλάσιν δωρεάν. Ἐπὶ πληρωμῇ δὲ μόνον Μικρὰς Ἀγγελλίας. (Ἰδε Κεφ. Ζ').

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Παιδικὰ Πνεύματα καὶ Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις

1.—Ἡ σύνταξις τῶν ἐν τῇ Διαπλάσῃ δημοσιευμένων Παιδικῶν Πνευμάτων, εἶναι ἀναθεωρημένη ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς δικαιούχους συνδρομητὰς τῆς. Πᾶς ὁ ἔχων ψευδώνυμον δύναται νὰ στέλλῃ πρὸς δημοσίευσιν Παιδικὰ Πνεύματα, ἐφ' ὧν ἡ Διαπλάσις ἐκρίνει τὰ καταλληλοτέρα, ἐκ τούτων δὲ δημοσιεύει εἰς τὴν Σ. Σ. Σ. διὰ κινήσιν, ὅσα τῇ ἐπιτρέπει ἐκάστοτε ὁ γῶρος.

2.—Τὰ Παιδικὰ Πνεύματα πρέπει νὰ γράφονται εἰς χωριστὸν φύλλον χάρτου, ἐκτὸς τῆς ἐπιστολῆς. Ἀνοθεν πρέπει νὰ ἐπιγραφῶνται Παιδικὰ Πνεύματα στελλόμενα πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν Διαπλάσιν ὑπὸ τοῦ ὀνόματος καὶ ψευδωνύμου. Πρέπει νὰ εἶναι ἑξῆς ἀποστέλλοντα τοῦ στελλόντος, ἀδημοσίευστα καὶ ὄχι ἀντιγραφὰ ἐξ ἄλλων δημοσιευθέντων ἐν τῇ Διαπλάσῃ ἢ ἄλλῳ.

3.—Ὡς πρὸς τὰς Πνευματικὰς Ἀσκήσεις, καὶ τούτων ἡ σύνταξις εἶναι ἀποκλειστικῶς ἀναθεωρημένη εἰς τοὺς δικαιούχους συνδρομητὰς ὡς ἐξῆς: Κατ' ἔτος προκηρύσσονται δύο Διαγωνισμοὶ πρὸς σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, με ὅρους, οἱ ὅποιοι δημοσιεύονται ἐκάστοτε εἰς τὴν σχετικὴν προκήρυξιν. Αἱ Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις, αἱ βραβευόμεναι ἢ ὁποσδήποτε διαπρέπουσαι εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τούτους, δημοσιεύονται ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὴν Διαπλάσιν. Ἀσκήσεις στελλόμεναι μετὰ τὴν προθεσμίαν καὶ παρὰ τοὺς ὅρους τοῦ σχετικοῦ Διαγωνισμοῦ, δὲν λαμβάνονται διόλου ὅτι ὄντι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Διαγωνισμοὶ Λύσεων τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων

1.—Ἡ Διαπλάσις προτείνει κατ' ἔτος τρεῖς Διαγωνισμοὺς πρὸς εὑρεσιν τῶν λύσεων τῶν εἰς αὐτὴν δημοσιευμένων Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, ἥτοι ἕνα Διαγωνισμὸν Ἀλύσεων κατὰ τετραμήνιον. (Οἱ Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοί, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ IB' Κεφάλαιον, εἶναι ὅπως ἄσχετοι πρὸς τοὺς Διαγωνισμοὺς τούτους τῶν Ἀλύσεων τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.)

2.—Οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον συνδρομηταὶ ἢ ἀδελφοὶ συνδρομητῶν, δύνανται νὰ συμμετέχουν τῶν Διαγωνισμῶν τῶν Ἀλύσεων δωρεάν. Πάντες οἱ ἄλλοι πρέπει νὰ ἐστωκίουν διὰ τὰς λύσεις ἐκάστου φυλλαδίου γραμματόσημον 10 λεπτῶν οἱ συνδρομηταὶ καὶ τὰ δέξια τῶν καὶ 20 λεπτῶν οἱ κατὰ φύλλον ἀγορασταί.

3.—Οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Ἀλύσεων διακρίνονται εἰς τρεῖς τάξεις, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας τῶν.

σεων γραμμέναι. Λύσεις δταν δὲν συνοδεύονται ὑπὸ ἐπιστολῆς, ἐπιτρέπεται νὰ στέλλονται ἐν- τὸς ἀνοικτοῦ φακέλλου, μὲ πεντάλεπτον μόνον γραμματόσημον ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ καὶ μόνολέ- πτον ἐκ τοῦ Ἑσωτερικοῦ. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης νὰ σταλοῦν αἱ λύσεις δύο ἢ περισσοτέρων φυλλά- διων διὰ μίας, ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ φακέλλου, ἐὰν ὁ λύτης εἴναι βέβαιος ὅτι θὰ φθάσουν πρὶν παρέλθῃ ἡ προθεσμία τοῦ ἀρχαιοτέρου φυλλάδιου.

9.—Τὰ βραβεῖα ἀπονέμονται ὡς ἑξῆς:
α'.—Εἰς τὴν Μεγάλῃν Τάξιν: "Οἱ ὅσοι ἔ- γων ἀριθμὸν ὁρθῶν λύσεων ἀντιπροσπεύοντα τὰ ὁκτὼ τοῦλάχιστον δέκατα ($\frac{8}{10}$) τοῦ ὅλου ἀριθ- μοῦ, ὁδοῦν δὲ λύσεις θεωροῦνται αἱ συμφω- νοῦσαι καθολικῶς ἀπὸς τὰς ἐν τῇ Διαπλά- σει δημοσιευομένας, εἴνε ὑποψήφιοι διὰ τὸ **Πρώτον Βραβεῖον**, καὶ ἐξ αὐτῶν βραβεύεται διὰ κλήρου εἰς: Οἱ λοιποὶ ἀναφέρονται ὡς **Ἰσοτί- μοι**. (Ἦδε κατωτέρω Σημείωσιν).
β'.—Οἱ ἔχοντες ἀριθμὸν λύσεων ἕως τὰ ἑπτὰ δέκατα τοῦ ὅλου ($\frac{7}{10}$), εἴνε ὅλοι ὑποψήφιοι διὰ **Β' Βραβεῖον**. Δύο ἐξ αὐτῶν βραβεύονται διὰ κλήρου, οἱ δὲ λοιποὶ ἀναφέρονται ὡς Ἰσοτίμοι. (Ἦδε κατωτέρω Σημείωσιν).
γ'.—Οἱ ἔχοντες ἀριθμὸν λύσεων ἕως τὰ ἑξ- δέκατα τοῦ ὅλου ($\frac{6}{10}$), εἴνε ὅλοι ὑποψήφιοι διὰ **Γ' Βραβεῖον**. Τρεῖς ἐξ αὐτῶν βραβεύονται διὰ κλήρου, οἱ δὲ λοιποὶ ἀναφέρονται ὡς Ἰσοτίμοι. (Ἦδε κατωτέρω Σημείωσιν).

Σημείωσις: Οἱ **Ἰσοτίμοι** ὅλων τῶν τά- ξεων ἔχουν τὸ δικαίωμα οἱ μὲν τοῦ Α' Βραβεῖου νὰ δημοσιεύσουν τὴν εἰκόνα ἐπὶ πηλοῦ μὴ δρ. 6 διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ κλισέ καὶ ναγορά- σουν ἕνα τόμον τῶν δρ. 8 ἀντὶ δρ. 5 μόνον. Οἱ τοῦ Β' Βραβεῖου ναγοράσουν ὅμοιον τόμον ἀντὶ δρ. 6, καὶ οἱ τοῦ Β' Βραβεῖου ὅμοιον τό- μον ἀντὶ δρ. 7. Διὰ τὰς ἀμοιβὰς τῶν διὰ κλή- ρου βραβευομένων ἴδε Κεφ. 5' περὶ Βραβεῖων, (ἄρθρον 2, § 2, α', β', γ').

δ'.—**Ἐπαινον** λαμβάνουν ἐκ τῶν ἐπομένων οἱ ἔχοντες ὁρθὰς λύσεις ὅχι ὀλιγωτέρας τοῦ ἡ- μίσεως τῶν λύσεων, τὰς ὁποίας εὗρεν ὁ τελευ- ταῖος τῶν λαβόντων Γ' Βραβεῖον.

ε'.—**Εὐφημον μνείαν**: λαμβάνουν ἐκ τῶν ἐπομένων οἱ ἔχοντες ὁρθὰς λύσεις ὅχι ὀλιγωτέ- ρας τοῦ ἡμίσεως τῶν λύσεων, τὰς ὁποίας εὗρεν ὁ τελευταῖος τῶν λαβόντων Ἐπαινον.

ς'.—Εἰς τὴν **Μεσίαν Τάξιν**: Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ ὑποψή- φιοι διὰ τὸ Α' Βραβεῖον ἀρκεῖ νὰ ἔχουν μόνον τὰ ἑπτὰ δέκατα ($\frac{7}{10}$) τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν λύ- σεων. Διὰ τὸ Β' Βραβεῖον μόνον τὰ ἑξ δέκατα ($\frac{6}{10}$), καὶ διὰ τὸ Γ' Βραβεῖον μόνον τὰ πέντε δέκατα ($\frac{5}{10}$).

ζ'.—Εἰς τὴν **Μικρῶν Τάξιν**: Πάλιν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Ἀλλ' οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὸ Α' ἀρκεῖ νὰ ἔχουν τὰ πέντε δέκατα ($\frac{5}{10}$) τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν λύσεων, διὰ τὸ Β' τὰ τέσ- σαρα δέκατα ($\frac{4}{10}$) καὶ διὰ τὸ Γ' τὰ τρία δέ- κατα ($\frac{3}{10}$).

10.—Κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν Εὐσημίων, ἐκ- τὸς τῶν ἀναλογοῦντων εἰς ἕκαστον δυνάμει τοῦ ποσοῦ τῶν λύσεων τοῦ (ἐν Εὐσημῶν διὰ κάθε δέκα λύσεις ἢ κλάσμα αὐτῶν) τῷ προστίθεται καὶ ἄλλα ἀκίνη Εὐσημία.—**Εὐσημία ἐπιμονῆς**, ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τῶν φυλλαδίων τῶν ὁ- ποίων ἔστειλε λύσεις. Ἡ ἀναλογία αὕτη εἴνε ἐν Εὐσημῶν ἐπὶ πλέον δι' ἕκαστην ὑδρία φύλλον ἢ κλάσμα αὐτῶν. Οὕτως ὁ στείλας λύσεις ὅλων τῶν φυλλαδίων τῆς τετραμηνίας, ἀδιάφορον πόσας ἐξ ἑκάστου, λαμβάνει ἑνὴν Εὐσημία ἐπιμονῆς ἐπὶ πλέον ὁ στείλας λύσεις 12 ἢ 11 φυλλαδίων μόνον, λαμβάνει ἐπὶ πλέον 6 Εὐσημία ἐπιμονῆς, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Ἄλλοι Διαγωνισμοὶ

1.—**Διαγωνισμὸς περὶ σύνθεσιν διη- γήματος**.—Δίδεται ὡς θέμα μία παραμύθη ἢ μία εἰκὼν, ἢ σειρά εἰκόνων, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει

αὐτῶν ζητεῖται νὰ γραφῇ διήγημα. Οἱ ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τούτου δημοσιεύονται ἐκάστοτε λε- πτομερῶς εἰς τὴν Προκήρυξιν.

2.—**Δημοψήφισμα ἔτος Διαγωνισμὸς Ψευδωνύμων**.—Κατ' ἕτος βραβεύονται τὰ καλ- λίστα δέκα (10) ψευδώνυμα διὰ **Δημοψήφισμα** τῶν πάντων τῶν συνδρομητῶν καὶ ἀγοραστῶν. Οἱ ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τούτου δημοσιεύονται ἐπὶ τὴν Προκήρυξιν λεπτομερῶς.

3.—**Διαγωνισμὸς Ξεσπαθώματος** ἔτος **περὶ ἔγγραφῶν νέων Συνδρομητῶν, καὶ Διαγωνισμὸς τῶν Εὐσημίων**.—Περὶ τῶν Δι- αγωνισμῶν τούτων ἴδε Κεφ. 5' καὶ 6'.

4.—Γίνονται ἀκόμη καὶ πολλοὶ ἄλλοι **Δι- αγωνισμοί**, οἱ κυριώτεροι τῶν ὁποίων εἴνε: **Δι- αγωνισμὸς Ζωγραφικῆς**,—**Διαγωνισμὸς περὶ σύνθεσιν ποιήματος**,—**Διαγωνισμὸς Μεταφράσεως**, (ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, ἀγγλικοῦ, γερμανικοῦ),—**Διαγωνισμὸς Λευκῶν Δέξεων**, κτλ. Τῶν Διαγωνισμῶν τούτων προκηρύσσονται ἐκάστοτε τὰ θέματα καὶ ὁρίζονται λεπτομερῶς ἐν τῇ φύλλῳ οἱ ὅροι οἱ ὅποιοι εἴνε ἄλλοτε ἄλλοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Τὰ Βραβεῖα καὶ τὰ Εὐσημία

1.—Οἱ Διαγωνισμοὶ τῆς Διαπλάσεως δια- ροῦνται εἰς μεγάλους καὶ εἰς μικροὺς. **Μεγάλοι Διαγωνισμοὶ** εἴνε ὁ Διαγωνισμὸς περὶ σύνθε- σιν Πνευματικῶν Ἀσκησίων, ὁ Διαγωνισμὸς Λύ- σεων, ὁ Διαγωνισμὸς Διηγήματος, ὁ Διαγωνισ- μὸς τῶν Λευκῶν Δέξεων.—**Μικροὶ Διαγωνι- σμοὶ** εἴνε ὁ τῆς Ζωγραφικῆς, τῆς Καλλιγρα- φίας, Ποιήματος, Μεταφράσεως, κλπ.

2.—Εἰς τοὺς **Μεγάλους Διαγωνισμούς**:
α'.—Ὁ τυχὼν **Α' Βραβεῖον** λαμβάνει τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβὰς: 1) δημοσιεύεται τὸ βρα- βευθὲν ἔργον του, ὅταν εἴναι διήγημα ἢ Πνευμ. Ἀσκήσις 2) δημοσιεύεται δωρεάν ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διαπλάσιν, ἂν στείλῃ μίαν του φω- τογραφίαν, εἴτε μόνον μὲ τὸ ψευδώνυμον ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἐβραβεύθη, εἴτε καὶ μὲ τὸ ὄνομα του, ἂν δηλώσῃ ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ γίνῃ χορηγὸς τοῦ ὀνό- ματος του 3) λαμβάνει, ὡς δῶρον τρεῖς τόμους τῆς Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμω- μένων ἀντὶ δραχμῆς κατ' ἑκάστην του.
β'.—Ὁ τυχὼν **Β' Βραβεῖον** λαμβάνει ὡς δῶ- ρον δύο τόμους τῆς Διαπλάσεως τῆς Α' Περιό- δου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς.
γ'.—Τέλος ὁ τυχὼν **Γ' Βραβεῖον** λαμβάνει ὡς δῶρον ἕνα τόμον τῆς Διαπλάσεως τῆς Α' Πε- ριόδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς.

3.—Εἰς τοὺς **Μικροὺς Διαγωνισμούς**:
α'.—Ὁ τυχὼν **Α' Βραβεῖον** λαμβάνει τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβὰς: 1) δημοσιεύεται τὸ βρα- βευθὲν ἔργον του 2) δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διαπλάσιν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Α' Βρα- βείου τῶν Μεγάλων Διαγωνισμῶν 3) λαμβάνει ὡς δῶρον τὰ τρία τομῆδια τοῦ Παιδικοῦ Πνεύ- ματος (Α', Β', Γ') τὰ ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς Δια- πλάσεως.
β'.—Ὁ τυχὼν **Β' Βραβεῖον** λαμβάνει ὡς δῶ- ρον δύο τομῆδια Παιδικοῦ Πνεύματος κατ' ἐκ- λογὴν του.
γ'.—Τέλος ὁ τυχὼν **Γ' Βραβεῖον** λαμβάνει ὡς δῶρον ἕνα τομῆδιον Παιδικοῦ Πνεύματος κατ' ἐκλογὴν του.

4.—Τὰ βραβεῖα δὲν ἀνταλλάσσονται. Ὁ δικαι- ούμενος π. γ. νὰ λάβῃ τρεῖς τόμους Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ ἄλλο τι ἀντ' αὐτῶν, οὔτε ἴσως οὔτε κατωτέρας ἀξίας.

Ἡ σχετικὴ περὶ ἀποστολῆς τῶν βραβεῖων αἰτή- σις πρέπει νὰ γίνῃ ἐντὸς τριῶν μηνῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν Ἀποτελεσμάτων τοῦ Διαγωνισμοῦ ἄλλως τὸ δικαίωμα παραγράφεται.

5.—Ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Ξεσπαθώματος, κα- θὼς καὶ ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Ψευδωνύμων, θεω- ροῦνται ὡς ἕκαστος ἔχων ἰδιαίτερα ὅλους βρα- βεῖα, ὁρίζομενα ἐκάστοτε εἰς τὴν Προκήρυξιν.

6.—**Ἀρθροδὸν Βραβεῖον** λέγεται ἐν ἑκαί- ρετικῶν βραβεῖον ἰσοδυναμοῦν μὲ Α' Βραβεῖον

Μεγάλου Διαγωνισμοῦ, τὸ ὁποῖον ἡ Διαπλάσις ἀπονέμει εἰς τὸν συνδρομητῆν, ὡς ἄθροισμα τῶν κατωτέρων Βραβεῖων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε διαγωνιζό- μενος ἐκάστοτε εἰς τοὺς διαφόρους Διαγωνισμούς τῆς ἐπὶ τρία τὸ πολὺ συναπτά ἔτη. Πρὸς τοῦτο, εἰς τὰ βραβεῖα πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν Διαγωνισμῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων, ἐδόθησαν αἱ ἐπόμεναι ἀριθμητικαὶ ἀξίαι.

α'.—Τὸ Α' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν μο- νάδα (32|32).

β'.—Τὸ Β' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ τέσσαρα τριακοστὰ δευτέρου τῆς μονάδος (4|32).

γ'.—Τὸ Γ' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ δύο τρια- κοστὰ δευτέρου τῆς μονάδος (2|32).

δ'.—Ὁ δὲ Ἐπαινος ἐν γένει ἰσοδυναμεῖ μὲ ἐν τριακοστὴν δευτέρου τῆς μονάδος (1|32).

7.—Τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως τηρεῖται ἰδιαίτερον βιβλίον τῶν βραβευομένων, εἰς τὸ ὁ- ποῖον σημειοῦνται διὰ τῶν ἰσοδυνάμων ἀριθμῶν τὰ βραβεῖα. Καὶ ὅταν οἱ ἀριθμοὶ τῶν Βραβεῖων, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ὁ συνδρομητὴς κατὰ τὸ διάστημα τριῶν τὸ πολὺ κατὰ συνέχειαν ἑτῶν, ὁσῶν ἀθροισμα ἴσον μὲ τὴν μονάδα (1), εἰς τὸν συν- δρομητῆν τούτον ἀπονέμεται τὸ **Ἀρθρὸν βρα- βείον ἅμα τῇ αἰτήσιν του**. Ὡςτὲ **ἀπαραίτη- τον** εἴνε τοιοῦτον βιβλίον νὰ κρατῇ καὶ ἕκαστος συνδρομητὴς διὰ τὸν ἑαυτοῦ του, καὶ νὰ σημει- ώνῃ εἰς αὐτὸ τὰ βραβεῖα, τὰ ὁποῖα λαμβάνει ἐκ- άστοτε, μὲ τὴν ἀντίστοιχον ἀριθμητικὴν ἀξίαν. Καὶ τοῦτο διὰ νὰ γνωρίζῃ πότε θὰ συμπληρώσῃ τὴν μονάδα καὶ νὰ τὸ ἀναγγεῖλῃ ἀμέσως πρὸς τὴν Διαπλάσιν στέλλων λεπτομερῆ σημείωσιν τῶν βραβεῖων του.

8.—Ὁ τυχὼν **Ἀρθρὸν Βραβεῖον** λαμβά- νει τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβὰς: α') δημοσιεύεται ἡ εἰκὼν του β') λαμβάνει ὡς δῶρον τρεῖς τῆ- μους Διαπλάσεως τῆς πρώτης Περιόδου, ἐκ τῶν τιμωμένων δραχμῆς κατ' ἑκάστην του.

9.—Εἰς τὸν τυχὼν Α' Βραβεῖον εἰς οἰονδήποτε Διαγωνισμῶν, πρὶν ἀκόμη οἱ ἀριθμοὶ τῶν κατω- τέρων Βραβεῖων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε κατὰ καιροὺς, ὁσῶν ἀθροισμα τὴν μονάδα, δὲν δικαιούται κα- τὸπιν νὰ λάβῃ **Ἀρθρὸν Βραβεῖον**. Ἐπίσης ὁ τυχὼν ἄπαξ Ἀρθροῦ, οὐδέποτε πλέον δικαιούται νὰ λάβῃ τοιοῦτον, ὁμοειδὲς ἂν εἴναι τὰ βραβεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ λάβῃ κατόπιν εἰς Διαγωνισμούς.

Σημείωσις Α'.—Εἰς τὸ Ἀρθρὸν δὲν λογαρι- ἀζεται μόνον τὸ Β' Βραβεῖον Ξεσπαθώματος, διότι καὶ αὐτὸ ἰσοδυναμεῖ πρὸς Α' Βραβεῖον. ἂ- φοῦ δημοσιεύεται ἡ εἰκὼν τοῦ λαμβάνοντος αὐτό. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον δὲν λογαριάζονται καὶ τὰ βραβεῖα τοῦ Δημοψήφισματος Α', Β' καὶ Γ'.

Σημείωσις Β'.—Τὸ τῶν **Ἰσοτίμων Α', Β', ἢ Γ' Βραβεῖον** τῶν Λύσεων, λογαριάζεται εἰς τὸ Ἀρθρὸν ὡς Γ' Βραβεῖον (2|32).

10.—Τὸ **Βραβεῖον τῶν Εὐσημίων** εἴνε ἐτήσιον καὶ ἀπονέμεται ὡς ἑξῆς: Διὰ πᾶσαν κα- λὴν ἀπάντησιν εἰς Διαγωνισμῶν, ἡ Διαπλάσις σημειώνει Εὐσημία ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῆς ἀ- παντήσεως. Ἡ ἀπονομὴ τῶν Εὐσημίων δημοσι- εύεται πάντοτε εἰς τὸ φύλλον δι' ἑνὸς Ε' ἢ πε- ρισσοτέρων ἐντὸς παρενθίσεως, σημειομένων παρὰ τὸ ψευδώνυμον ἢ τὸ ὄνομα τοῦ λαμβάν- οντος αὐτά.

α'.—Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ὁ ἔχων τὸν με- γαλύτερον ἀριθμὸν Εὐσημίων λαμβάνει τὸ **Βρα- βείον τῶν Εὐσημίων**, μὲ τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀ- μοιβὰς: 1) δημοσιεύεται ἡ Εἰκὼν του 2) λαμ- βάνει ὡς δῶρον ἕνα τόμον χρυσόδετον Διαπλά- σεως τῆς Β' Περιόδου κατ' ἐκλογὴν του.

β'.—Δύο Δεύτερα Βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσότερα Εὐσημία, μετὰ τὸν λαβόντα τὸ Πρώτον. Ἐκαστος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀπὸ ἕνα χρυσόδετον τόμον τῆς «Βι- βλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 3,50 κατ' ἐκλογὴν του.

γ'.—Τρία Τρίτα Βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσότερα Εὐσημία μετὰ τοὺς λαβόντας Δεύτερον. Ἐκαστος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀπὸ ἕνα ἄδετον τόμον τῆς «Βιβλιοθή- κης τῆς Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 3,50 κατ' ἐκλογὴν του.

κῆς τῆς Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 3,50 κατ' ἐκλογὴν του.

δ'.—Ἐπαινος ἀπονέμεται εἰς ὅλους ὅσοι ἔχων ἀριθμὸν Εὐσημίων μὲχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου βραβευθέντος. Καὶ **Εὐφημος Μνεία** εἰς τοὺς ἔχοντας ἀριθμὸν Εὐσημίων μὲχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου ἐπαινεθέντος.

11.—Ἀμα τῇ λήξει ἑκάστης τριμηνίας (28 Φεβρουαρίου, 31 Μαΐου, 31 Αὐγούστου) ὁφείλει ἕκαστος νὰ στείλῃ πρὸς τὴν Διαπλάσιν λεπτομε- ρῆ σημείωσιν τῶν Εὐσημίων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε κατὰ τὸ διάστημα τῆς τριμηνίας. Ἀμα δὲ τῇ λήξει τοῦ ἔτους (30 Νοεμβρίου) γενικὴν σημει- ώσιν ὅλων τῶν Εὐσημίων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἔτους. Ἄλλως δὲν ἀναφέρεται εἰς τ' ἀποτελέσματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Ἀλληλογραφία—Μικραὶ Ἀγγελίαι.

1.—Κάθε συνδρομητὴς ἔχων ψευδώνυμον καὶ τ' ἀδελφία του, ὅσα ἔχουν ἐπίσης ψευδώνυμον, δύναται νὰ γράψουν ἐπιστολὰς πρὸς τὴν Διά- πλάσιν. Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται διὰ νὰ λαμβάνων- ται ὑπ' ὄψιν, πρέπει νὰ εἴνε ὅσων τὸ δυνατόν σύντομοι καὶ καθαρογραμμένοι, δταν δὲ περιέ- χουν τι ἀξιὸν ἀπαντήσεως καὶ δταν τὸ ἐπι- τροπὴ ὁ χρόνος, ἡ Διαπλάσις ἀπαντᾷ δημοσίᾳ εἰς ἰδιαίτην στήλην, ἡ ὁποία ἐπιγράφεται **Ἀλληλογραφία τῆς Διαπλάσεως**.

2.—Ἐκτὸς τῆς ἀλληλογραφίας μετὰ τῆς Δια- πλάσεως, οἱ φίλοι τῆς συγκοινωνοῦν καὶ πρὸς ἀλ- λήλους διὰ τῶν Ἐρωτήσεων καὶ Πηροφο- ριῶν. Ὑπάρχει πρὸς τοῦτο ἰδιαίτερα στήλη, ἐπι- γραφομένη **Μικραὶ Ἀγγελίαι**, ὅπου ἕκαστος δύναται νὰ δημοσιεύσῃ πᾶσαν πληροφορίαν, ἢ ὅτι ἐρωτήσιν, ἢ πρότασιν, ἢ ἀγγελίαν, —τῇ ἐγκρίσει πάντοτε τῆς Διαπλάσεως— προκαταβάλλων τὸ ἀντίτιμον κατὰ τὴν ἑξῆς διατίμησιν:

α'.—Ἡ λέξις μὲ **ἀπλὰ** στοιχεῖα τῶν 8 στιγ- μῶν—δηλαδὴ ἡμίλι, ὡς τὰ τῆς σελίδος ταύτης, —λεπτά 5, μὲ **παχὰ** στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ **κεφαλαῖα** τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγωτέρας τῶν 15 πληροῦνται μὲ ἡσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν μὲ κεφαλαῖα ἢ παχὰ ἢ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπο- λογίζεται ὡς ἑξ λέξεις ἀπλᾶς.—Αἱ μὴ συνοδεύο- μεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελίαι δὲν δημοσι- εύονται.

β'.—Διὰ τοὺς μὴ συνδρομητὰς, τοὺς ἐπιθυ- μούντας νὰ δημοσιεύσουν εἰς τὴν Διαπλάσιν Μι- κρὰν Ἀγγελίαν, τὸ ἄνω τιμολόγιον ὑπολογίζεται εἰς διπλοῦν, ἥτοι ἡ λέξις λεπτά 10.

γ'.—Μικραὶ Ἀγγελίαι προσδλητικαί, ὑδρο- στικαί, ἀπρεπεῖς ἐν γένει, δὲν δημοσιεύονται εἰς τὴν «Διαπλάσιν». Ἡ πληρωμὴ δίδει τὸ δικαί- ωμα νὰ δημοσιεύῃ κανεὶς ὅτι ἐγκρίνεται, ὅχι ὅμως καὶ ὅτι θέλει.

3.—Διὰ τοῦ Γραφείου τῆς «Διαπλάσεως» γί- νεται καὶ ἀνταλλαγὴ ἐπιστολῶν μετὰ τῶν συνδρομητῶν τῆς. Ἀλλ' ἡ ἀλληλογραφία αὕτη ἐπιτρέπεται μόνον μετὰ τὴν ὁμοφύλῳ. Ἀγρία ἀλληλογραφίαν μὲ ἀγρία καὶ κοράσια μὲ κο- ράσια. Αἱ σχετικαὶ προτάσεις δημοσιεύονται εἰς τὴν στήλην τῶν Μικρῶν Ἀγγελιῶν ἐπὶ πλη- ρωμῇ. Αἱ δὲ ἐπιστολαὶ ἢ τὰ δελετήρια πρέπει νὰ συνοδεύονται ὑπὸ γραμματοσήμου 30 λε- πτῶν καὶ νὰ τίθενται εἰς ἀνοικτὸν φακέλλον, διὰ νὰ τὰς ἀναγινώσκῃ πρῶτα ἡ Διαπλάσις καί, ἂν τὰς ἐγκρίνῃ, νὰ τὰς διαβιβάξῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Κανονισμὸς τῶν Μικρῶν Μυστικῶν.

1.—**Μικρὰ Μυστικά** ὀνομάζονται τετράδια, τὰ ὁποῖα ἐξέδωκεν ἡ Διαπλάσις, διὰ ν' ἀνταλ- λάσσονται κυρίως μετὰ τῶν συνδρομητῶν τῆς.

Ἐκαστον τετράδιον **Μικρῶν Μυστικῶν** περιέχει 30 ἐρωτήσεις καὶ ἀπάντη αὐτῶν, τὸν ἀπαιτού- μενον γόρπον διὰ τὰς ἀπαντήσεις.

2.—Τὰ **Μικρὰ Μυστικά** πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖον μας. Ἐκαστον τετράδιον τιμᾶται λε- πτὰ 15. Ἐπὶ τετράδιον φρ. 1. Δεκαπέντε τετρά- δια φρ. 2. Δέμη ἐξ εἰκοσιπέντε τετράδιων φρ. 3.

3.—Ἡ ἀνταλλαγὴ τετράδιων διὰ τοῦ Γρα- φείου τῆς Διαπλάσεως, γίνεται ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους:

α'.—Ὁ ἐπιθυμῶν ν' ἀνταλλάξῃ Μικρὰ Μυσ- τικά διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως, πρέ- πει νὰ ἔγῃ ψευδώνυμον, διότι αἱ ἀνταλλαγᾶι γίνονται ἀποκλειστικῶς μετὰ τῶν ψευδωνύμων. Πρῶτον λοιπὸν θὰ γράψῃ πρὸς τὴν Διαπλάσιν μὲ ποῖον ἐπιθυμεῖ ν' ἀνταλλάξῃ, ἡ δὲ Διαπλάσις θὰ δημοσιεύσῃ τὴν πρότασιν εἰς τὴν σχετικὴν στήλην τῆς «Ἀλληλογραφίας», ἐὰν αἱ προτά- σεις συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου τῆς κατα- χωρίσεως ὡς ἑξῆς: Διὰ τὰς πρώτας τρεῖς προ- τάσεις λεπτὰ 25, διὰ τὰς ἐπιπλέον, τοῦ αὐτοῦ φύλλου, 5 λεπτὰ ἡ λέξις.

β'.—Ὁ ἄλλος, ὁ ὁποῖος θὰ ἔγῃ τὴν πρότα- σιν, εἴνε ἐντελὴς ἐκτελέσας νὰ τὴν δεσθῇ ἡ ὄρι. Ἄν δεσθῇ, τότε ἀντὶ πάσης ἄλλης ἰσοπονήσεως, πρέπει νὰ στείλῃ πρῶτον ἐν τετράδιόν του, συμ- πληρωμένον μὲ τὰς ἀπαντήσεις του, πρὸς τὴν Διαπλάσιν, ἡ ποία τὸ στέλλει πρὸς τὸν προ- τείναντα καὶ ἐκείνος πάλιν,

επιστρέψαμε το πρώτον μετά την λήξιν της συνδρομής του φυλλάδιον, σημειώνον επί αυτού την λέξιν «Απαράδεκτον» και το όνομά του.

2.—Κατ' έτος ή διάπλασις προκηρύσσει Λαγείον Δώρων δια τους προπληρώνοντας συνδρομητάς της. Τα δώρα ταύτα είνε αξίας 1700 εν όλω δραχμών. και διανεμούνται εις πέντε κληρώσεις ως εξής: μία κληρώσις, εξαίρετική γίνεται την Α' έβδομάδα του Δεκεμβρίου και λαμβάνουν μέρος εις αυτήν όλοι οι συνδρομηταί όσοι προεπλήρωσαν έτησιαν ή εξαμήνον συνδρομήν πρό της 1ης Δεκεμβρίου. Η Α' τακτική κληρώσις γίνεται την 15 Ιανουαρίου, ή Β' την 15 Απριλίου, ή Γ' την 15 Ιουλίου και ή Δ' την 15 Οκτωβρίου. Εις έκαστην των κληρώσεων τούτων κελεύουσιν 50 αριθμοί. συμμετέχον δε οι έχοντες πληρώσει έτησιαν, εννιάμηνον, εξαμήνον ή τριμήνον συνδρομήν, εντός της οποίας να περιλαμβάνεται ή ήμερα της Κληρώσεως.

3.—Πάσα αποστολή γράμμάτων και παραγγελία, και εν γίνει πάσα επιστολή απευθύνεται προς τον κ. Νικόλαον Π. Παπαδόπουλον, διευθυντήν και εκδότην της «Διαπλάσεως των Παιδων», δδός Ευριπίδου 38, εις Αθήνας. Το αντίτιμον των συνδρομών και των άλλων παραγγελιών αποστέλλεται: Α) δια ταχυδρομικής επιταγής, (Mandat de Poste) ή οποία—σημειωτέον καλώς—είνε το ασφαλέστερον και δι' αυτό το προτιμώτερον από κάθε άλλο μέσον αποστολής γράμμάτων Β) έλλείψει ταχυδρομικής επιταγής, δια χαρτονομισμάτων παντός Κράτους—Γ) δια τραπεζιτικής επιταγής (chèque) επί Παρισίων, ή επί Αθηνών, ή προσθήκη λεπτών 60 δια το χαρτόσημον της εξαργυρώσεως Δ) δια χρυσών νομισμάτων έσσηνισμένων εντός λεπτού χαρτονιού—Ε) δια τοκομεριδίων των λαχειοφόρων όμολογιών της Έθνικής Τραπέζης της Ελλάδος των 6 ή των 2.50 δραχμ., δεκτών προς δρ. 5.90 των μόν, και προς 2.45 των δε. (Δεγόμεθα και τοκομερίδια των όμολογιών 3% Κτημ. Πίστεως Αιγύπτου προς 7.25 έκαστον)—ΣΤ) δια ταχυδρομικών ενταλμάτων (postal order) των Αγγλικών Ταχυδρομείων επί Λονδίνου ή άλλης οιασδήποτε αγγλικής πόλεως, πληρωτέων εις τον κομιστήν (δηλ. χωρίς όνομα παραλήπτη).—Ζ) Τα μικρότερα του ενός (1) φράγκα ποσά είνε δεκτά εις γραμματόσημον του Κράτους όπόθεν γίνεται ή αποστολή. [Εκ του Έξωτερικού αντί γραμματόσημον προτιμώτερον είνε να στέλλωνται Διεθνή ένσημα Απαντήσεως (Coupons - repons - internationaux) πουλούμενα και αυτά εις τα Ταχυδρομεία].—Η) Μόνον από τα μέρη της Τουρκίας, όπου δεν υπάρχουν ξένα ταχυδρομεία εκδίδοντα ταχυδρομικάς επιταγάς, επίσης και από την Ρωσίαν όλην δεγόμεθα εξαίρετικούς και μεγαλύτερα του ενός φράγκα ποσά εις γραμματόσημα, όπολογιζόμενα όμως τα μόν 'Οθωμανικά προς είκοσι (20) λεπτά το γράσι. τα δε Ρωσικά προς δυόμισυ (2.50) φράγκα το ρούβλι.

4.—Επιστολή με γράμματα, ανάγκη να στέλλεται συστημένη και καλώς σφραγισμένη δι' Ισπανικού ηρώου προς αποφυγήν απώλειας ή παραβιάσεως.

5.—Ο πληρώνων έτησιαν, εξαμήνον ή τριμήνον συνδρομήν, αποκατά τη δικαίωμα μιας ταινίας τυπωμένης, υπό την όποιαν τω στέλλεται το φύλλον ταχυδρομικής. Δια πάσαν εν τω μεταξύ αλλαγην της διεύθυνσεως, ή συνδρομητής όφείλει να στείλ η και 25 λεπτά δια την απαιτούμενην δαπάνην προς έντύπωσιν νέας ταινίας. Άλλως ή διεύθυνσις δεν εύθνεται δια την απώλειαν των φυλλαδίων. Επίσης, αν δεν λάβη κανείς το φύλλον μιας έβδομάδος, όφείλει να ειδοποιήση άμέσως με την επιστροφήν του ταχυδρομείου και να ζητήση το απολεσθέν φύλλον, το όποιον τότε στέλλεται εκ νέου δωρεάν. Αιτήσεις όμως περί ανανέπρωσεως φύλλον μη γινόμενοι άμέσως, δεν είνε δεκταί. αν δεν συνοδεύωνται υπό του αντίτιμου των ζητούμενων φυ-

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΛΕΩΝΙΔΑΣ Κ. ΚΥΡΙΑΓΚΙΤΣΗΣ εν Χίω, τυχών του Αθροού Βραβείου εις το 49ον φύλλον του 1914, βραβευθείς δε υπό το ψευδώνυμον Ένα Χιωτάκι και εις το Δημοψήφισμα του 1912 ως και εις τους Διαγωνισμούς Ξεποδομάτος Π' και ΙΔ'.

λαδίων. (Έκαστον φύλλον του τρέγοντος έτους λεπτά 20, των προηγούμενων έτών λ. 25).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'

Έβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί

1.—Εις την ε' σελίδα έκαστου φύλλου προτινούνται προς λύσιν διάφορα Προβλήματα, Μαγικά Είκοτες, Αινίγματα, Παίγνια κτλ., (μεταξύ των όποίων τή εν είνε πάντοτε Γαλλικό), δια να εξασκινούνται οι σπουδάζοντες την Γαλλικήν, στέλλόμενα συνήθως υπό των φίλων μας. Διότι όλοι οι συνδρομηταί και οι άγορασταί της «Διαπλάσεως» εμπορούν να στέλλουν τοιαύτα Προβλήματα εκ των όποιων δημοσιεύονται τα έγκρινόμενα κατ' έλεγχόν. Όλοι δε επίσης συνδρομηταί ή άγορασταί, εμπορούν να στέλλουν τας λύσεις των κατ' έβδομάδα.

2.—Οι έβδομαδιαίοι αυτοί Διαγωνισμοί δεν έχουν καμμίαν σχέση με τους Διαγωνισμούς των Λύσεων των Πνευματικών Ασκήσεων. Δια τούτο αι Λύσεις των Προβλημάτων της ε' σελίδος πρέπει να γράφονται χωριστά, επί άπλου φύλλου χαρτου, να συνοδεύονται δε άπαραιτήτως υπό ενός δεκαλέπτου γραμματόσημον, καθαρού, υπό οδονθήποτε και αν στέλλωνται.

Σημείωσις: Τη δεκαλέπτον δεν είνε δια κάθε λύσιν, αλλά δια κάθε φυλλάδιον. Δηλαδή, όσαςδήποτε λύσεις του αυτού φυλλάδιου στείλ η κανείς, εν μόνον δεκαλέπτον υπογράφεται να πληρώσει. Χάριν εύκολίας, αι λύσεις ήμπορούν να στέλλωνται εντός άνωτικου φακέλλου, με 2 λεπτά ταχυδρομικών τέλους εκ του Έξωτερικού, και με πέντε λεπτά εκ του Έξωτερικού.

3.—Τα όνόματα όλων των λυτών δημοσιεύονται εις την τελευταίαν σελίδα του μεθεπομένου φυλλάδιου. Αναλόγως δε του αποτελουμένου εκ των δεκαλέπτων γραμματόσημων ποσού, εγγράφονται κατ' έβδομάδα εις την «Διάπλαιν» δια κλήρου εις ή και περισσότεροι εκ των λυτών συνδρομηταί δια μίαν τοιμηρίαν δωρεάν. (Εάν ο κληρωθείς είνε ήδη συνδρομητής, ή συνδρομή του παρατείνεται αναλόγως). Ενίοτε όμως ή «Διάπλασις» όρίζει και άλλα μεγαλύτερα βραβεία δια τους λύτας των Έβδομαδιαίων Διαγωνισμών.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΔΗΓΟΥ

ΜΙΚΡΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ

Πρόκειται να μεταφρασθή το κατωτέρω γαλλικόν «άγνωνισμα δια πολύ μικρά παιδιά», δια να δημοσιευθή εις την Διάπλαιν του 1915 συνοδευόμενον με μίαν χαριτωμένην εικόνα:

QUI DOIT ÊTRE PUNI?

—Miss Bellotte, (*) dit Lucie, vous avez déchiré votre robe neuve; vous serez mise en pénitence.

—Ce n'est pas miss Bellotte qui a déchiré sa robe, dit la nounou qui berçait le petit frère; ce n'est pas elle qui doit être mise en pénitence.

—Ce n'est pas moi non plus! dit Lucie.

—Qui est-ce alors?

—Je le sais bien.

—Vous le savez! eh bien, dites-le.

—C'est Minet; (**) c'est Minet qui sera puni.

—Ce ne sera pas juste, dit nounou. Si Lucie avait rangé sa poupée, Milet ne l'aurait pas déchirée.

Qu'est-ce que Lucie peut avoir à dire à cela?

Est ce que Minet aurait été prendre la poupée de Lucie, si Lucie l'avait enfermée dans son armoire aux joujoux?

Je crois qu'une autre fois ma petite amie sera plus soigneuse.

Οι όροι του Διαγωνισμού είνε οι εξής:

1.—Εμπορούν να λάβουν μέρος δωρεάν μόν όλοι όσοι έχουν ψευδώνυμον έγκρινόμενον δια το 1915, επί πληρωμή δε λεπτών 10 εις γραμματόσημον οι λοιποί συνδρομηταί και τάδελφια των, και επί πληρωμή λεπτών 30 οι κατὰ φύλλον άγορασταί.

2.—Αί μεταφράσεις εις πολύ απλήν, παιδικήν γλώσσαν, (χωρίς γαλλισμούς και χωρίς σχολαστικισμούς) πρέπει να είνε γραμμέναι πολύ καθαρά εις γρωσιτών φύλλον χαρτου (μη πηλεγόν δηλαδή τίποτε άλλο εκτός της μεταφράσεως), με την σημείωσιν άνωθεν «Διά τον Μ. Διαγωνισμόν Μεταφράσεως» και κάτωθεν με τόνονα ή το ψευδώνυμον (αν έχη) του διαγωνιζομένου.

3.—Μεταφράσεις υπό τους άνωτέρω όρους, δέγονται μέχρι της 15ης Ιανουαρίου 1915.

4.—Η όρασιότερα μετάφρασις θα δημοσιευθή εις την «Διάπλαιν» μαζί με τ' Αποτελέσματα του Διαγωνισμού. Βραβεία δε θα απονεμηθούν τα συνήθη των Μικρών Διαγωνισμών, κατὰ το ΣΤ' Κεφάλαιον του Οδηγού.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

(*) Όνομα κούκλας.

(**) Όνομα γάτας.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 148ος

Λύσεις Πνευματικών Ασκήσεων εξ όσων θα δημοσιευθούν εις τα φυλλάδια της «Διαπλάσεως» των μηνών Δεκεμβρίου, Ιανουαρίου, Φεβρουαρίου και Μαρτίου 1915

Από σήμερα αρχίζει ο νέος 148ος Διαγωνισμός προς έδρεσιν των Λύσεων των Πνευματικών Ασκήσεων. Οι κυριώτεροι όροι είνε οι εξής:

Αί λύσεις γράφονται επί ιδιαίτερου χαρτου, πουλούμενου εις το Γραφείον μου. Όποτε οι επιθυμούντες να διαγωνισθούν, πρέπει πρώτα να στείλουν 1 φράγκον, δ ή να λάβουν 20 φύλλα τοιούτου Χάρτου των Λύσεων.

Εις τον Διαγωνισμόν αυτόν επιτρέπεται να λάβουν μέρος, εκτός των έχόντων ψευδώνυμον, — τούτων δωρεάν, — και οι λοιποί συνδρομηταί και τάδελφια των, οι μη έχοντες ψευδώνυμον, υπό τον όρον να συνοδεύουν κάθε των λυσόχαρτον μ' εν δεκαλέπτον γραμματόσημον.

Επίσης και οι άγορασταί εμπορούν να λάβουν μέρος, άλλ' αυτοί πρέπει να συνοδεύουν κάθε των λυσόχαρτον με γραμματόσημον είκοσαλέπτον.

Τους λοιπούς όρους του Διαγωνισμού, περί άπονομής των Βραβείων, Ισοτίμων κλπ. εύρίσκετε εν έκτάσει εις τον σημερινό δημοσιούμενον Όδηγόν του Συνδρομητού, (Κεφ. Δ') και πρέπει να τους άναγνώσεις με προσοχήν.

Βραβεία θάπονεμηθούν τα ώρισμένα δια τούτα Μεγάλους Διαγωνισμούς, τα όποια βλέπετε επίσης εις το 5' Κεφάλαιον του Όδηγού.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Αθήναι, 38 δδός Ευριπίδου
την 2αν Δεκεμβρίου 1914.

Την «Μικρόν Μετανάστην» του Jules Chan- cel, (του ιδίου που έγραψε τον «Λουλού εις το Μαρόκον») και την «Κασσετινάν», το μέγα και περιπετειώδες αστυνομικόν. Ίσως ή αρχή και των δύο δεν δείχνει ακόμη πολλά πράγματα. Σας ύποσχομαι όμως, ότι αυτός ο μικρός Ραούλ και ο άλλος, ο Μωρίς Ζιλλάρ, θα σας κρατήσουν καταγοητευμένους όλον τον χρόνον και θα σας κάμουν εντός ολίγου να ξεγαστείτε και τον Λουλού και τον Έρβελιν...

Η Α. Β. Υ. Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΠΑΥΛΟΣ

Συνδρομητής της Διαπλάσεως

Μία μεγάλη τιμή έγινε εις την Διάπλαιν: Η Α. Β. Υψηλότης, ο νεαρός πρίγκηψ Παύλος, τρίτος υιός του Δαφνισσεφούς Βασιλέως μας, ένεγράφη από 1ης Δεκεμβρίου τακτικός μας συνδρομητής. Σημειώσατε, ότι ο φιλόμοσος βασιλόπαις από τριετίας ήδη γνωρίζει και αγαπά την Διάπλαιν. προμηθεύμενος αυτήν και αναγινώσκων κατὰ τόμους. Φέτος ήθέλησε να την λαμβάνη κατὰ φυλλάδια, είσεργόμενος πλέον ως

τακτικόν μέλος εις την μεγάλην χορείαν των Έλληνοπαίδων της Διαπλάσεως, όπως ήτο άλλοτε, επί έτη πολλά, και ο θείος Του, ή Α. Β. Υ. ο πρίγκηψ Χριστοφόρος. Ας υπερφανεύονται λοιπόν τα παιδιά μου δια των σεπτών συνδέσεων που έχουν από σήμερα!

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΗΣ ΓΙΑΓΙΑΣ

Την περασμένη Κυριακήν, 30 Νοεμβρίου, είχαμεν το έτήσιον Μνημόσυνον της αλησμόνητου Γιαγιάς της Διαπλάσεως, της λατρευτής μας Χριστίας Π. Παπαδοπούλου, μητρός του διευθυντού μας κ. Ν. Παπαδοπούλου, του ιατρού κ. Μιχ. Παπαδοπούλου, της Κας Σταματίας Άριστ. Κουρτίδου και της δεσποινίδος Μαρίας Παπαδοπούλου, μύμης δε της Κας Τίτας Γ. Ξενοπούλου και προάμμης των μικρών μας Κάκιας και Λουλούκας, και πολλών άλλων εγγόνων, δισεγγόνων και τρισεγγόνων εκ των πρώτων της συγγατρών. Άσκημάς Ν. Τομπάκη και Αικατερίνης Γ. Κανελλοπούλου. Η εύχ ή της Άειμνήστου μαζί σας, αγαπητά μου παιδιά.

ΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΥΣΗΜΑ

Σας υπενθυμίζω, ότι τα ψευδώνυμα του 1914 θα σάς τα έχω «φυλαχμένα» μέχρι της 31 Δεκεμβρίου. Όποιος θέλει να έχη και φέτος το περισόν του ψευδώνυμον, πρέπει να το άναγνώση μέχρι της ήμερας εκείνης. Διότι κατόπιν εμπορεί να του τή πάρη κανένας άλλος.

Επίσης, όσοι θέλετε να λάβετε μέρος εις τον Διαγωνισμόν των Ευσήμων του 1914, πρέπει να μου στείλετε την γνωστήν Σημείωσιν μέχρι τέλους Δεκεμβρίου.

Όραϊον το Παιδικόν σου Πνεύμα. Φαίρησιν ή Ακμή, άλλ' εις το έξης, ότι μου στέλλεις προς δημοσίευσιν, να μου το γράφης εις χωριστόν χαρτί, μόνον του, όχι μέσα εις το γράμμα. Τάκουτε και σεις οι νέοι μου φίλοι; Σ' αυτό θέλω να προσέξετε πολύ.

Μην «αποθαρύνεσαι» Χουσολαμπίς, διότι το πρώτον σου γραμματάκι μ' εύχαρίστησε πολύ και βεβαίως τα κατόπιν θα είνε ωραιότερα. Ναί. θα ιδής: τα μυθιστορήματα που άρχίζουν σήμερα, θα σάρεσουν καλλίτερα και από τα περσινά. Κ' εγώ, Φυτάμιε Ακμή, αισθάνομαι μεγάλην χαράν που «ήλθεν ή στιγμή να όνομασθής και σύ συνδρομητήριά μου». Ναί. ο αδελφός σου έχει το δικαίωμα να πάρη ψευδώνυμον και να διαγωνίζεται, με την ιδιότητά σου συνδρομητήν, πληρώνων μόνον μίαν δραχμήν δια το ψευδώνυμον.

Οι καύμενοι μου οι Σμαρναίοι φίλοι! πως τους λυπούμαι κ' εγώ! μα τί να τους κάω... Ίδου τί συγκρινάται μου γράφει: ο Νάναρχος Μιαούλης: «Το μεγαλύτερο κακό που πάθαμε, μ' αυτό τόν πόλεμον, είνε ότι δεν μπορούμε πιά να σ' διαβάσουμε... Γί' αυτό όλοι μας είμαστε πολύ λυπημένοι, τόσο, ώστε άμα τύχη κ' αντικρύσουμε ο ένας τον άλλον, καταιδάζουμε το κεφάλι και περνάμε χωρίς να ιδωθούμε, από φόβος μήπως άρχίσουμε την όμιλ' α γι' αυτό μας το σκληρό παλιμα...»

Είμαι Κυρία, ώ ναί, να ελπίξης και πολλά. Και προπάντων να μου γράφης. Είπα εις τον αδελφόν σου ότι πολύ εύχαρίστης θα τον δεχθώ. Δεν ήνα καμμίαν φλυαρίαν εις την επιστολήν σου. Το μόνον που θα ήθελα είνε, να γράφης πιο καθαρά, ευανάγνωστα. Γίνεται:

Όραϊας επιστολάς μου έστειλαν αυτήν την έβδομάδα και οι εξής: Ροδοδάφνη, «Ήως του 1913, Γαλανή Χιωτοπούλα, Βαλκανική Συμμαχία, Διοπτροφορούσα, και Τέλλος Άγρος. Δυστυχώς δεν έχω σήμερα άλλον χώρον.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Όδδεν ψευδώνυμον έγκρινεται ή άνανεύεται αν δεν συνοδεύεται υπό του δικαιώματος φρ. 1 Τα έγκρινόμενα ή άνανεύμενα ίσχύουν μέχρι της 30 Νοεμβρίου 1915. Όσα συνοδεύονται από Α ή νόχουν εις άγόρια, και δσα από Κ εις κορίτσια.

Νέα ψευδώνυμα: Στάνλεϋ, α. Άειδείς α. (Β. Α.) Χουσολαμπίς, κ. (+—X:) Δαφνισσεφής Νίκη α. (Σ. Μ.) Φιλόπατρις Μακεδών, α. (Ι. Δ.) Νεογίδα του Νεΐλου, κ. Θιακός Θαλασσόλυκος, α. (Γ. Κ.) Δημήτριος ο Πολιορκητής, α. (Δ. Κ.) Πεταχτή Νεογίδα, κ. (Ε. Μ.) Πετρούζιουσα Δόξα, κ. (Α. Μ.) Σοφός του Μελιόντος, α. (Δ. Δ.) Αίας ο Τελαμώνιος, α. (Ν. Κ.) Θρησεί, α. (Κ. Κ.) Λέων Γαμβέτας, (Ρ. Ν.) Αίμα Έλληνικό, α. (Δ. Π.) Άγχιτος Έλλάς, α. (Ν. Π.) Κλεόβουλος ο Ρόδιος, α. (Ν. Α.) Ρεύμα του Έλινσπόντου, α. (Α. Ξ.) Ποιτοπόρος, α. (Ε. Β.) Κεωνοαϊκός Διάβολος, α. (Σ. Μ.) Καταδρομικόν Έλλη, α. (Ι. Π.) Γή των Φαίλων, κ. (Φ. Κ.) Κυπριακή Εύκλεια, κ. (Ε. Τ.) Φανατική Έλληνοπούλα, κ. (Μ. Α.) Άχιλλεύς, α. (Γ. Λ.) Φαίρησιν Ακμή, κ. (Α. Κ.) Φυτάμιε Ακμή, κ. (Θ. Μ.) Μισοισιπής του Πόντου, κ. Υπερ Πατριδος, α. (!!!; ; ;) Βασίλης του Βοσπόρου, α. (Γ. Κ.) Υπερασπιστής της Έλευθερίας, α. (Χ. Κ.) Άετός της Ήπειρου, α. (Π. Α.) Κανόνι του Άβέρωφ, α. Έσπερος α. (Κ. Κ.) Γαλανή Χιωτοπούλα, κ. (Μ. Σ.) Μικρά Δούκισσα, κ. (Κ. Δ.) Περωτή Νίκη, α. (Η. Μ.) Μικρά Αθηναίς, κ. (Ν. Κ.)

Ανανεύσεις Ψευδώνυμων: Κεφαλονίτικο Διάβολο, κ. Μεγάλη Έλλάς, κ. Πειρακτήριον, α. Άλβανοκτόνος Ήπειρώτης, α. Δαφνισσεφής Βασίλεις, α. Βασίλειος ο Βουλγαροκτόνος, α. Τέλλος Άγρος, α. Ναυτοπούλα, κ. Ένδοξον Σούλα, α. Πατριώ Ναυτοπούλου, α. Έπαίτης του Όραϊόν, α. Δόξα του Έλληνισμού, κ. Στέφανος της Νίκης, α. Φράουλα, κ. Παγκύριος Πόδος, α. Μονάκοιρη, κ. Κύμα του Ίονίου, α. Κόρη του Βορρά, κ. Τρελλή Νεογίδα, κ. Ονειροπόλος της Δόξης, α. Μαγευμένον Ρόδον, κ. Βαλκανική Συμμαχία, κ. Θηλυκός Διάβολος, κ. Ήως του Δόσκου, α. Σημαία της Άκροπόλεως, κ. Σημαιοφόρος Έλλη, α. Φάιν, α. Ήως του 1913, α. Παπάκι, κ. Έλκιδιοφόρος Κνανόλευκος, α. Αίσθημα της Πατριδος, κ. Πατρις των Ήρώων, κ. Άστρον Έσπερον, α. Σκεντεριμπεής, α. Πηλίδης, α. Μη με Αημόνει, κ. Ήως του Μπιζανίου, α. Νηιοτοπούλα, κ. Γελαζούμενη, κ. Μαιμονότσα, κ. Ανδία Αίθος, κ. Ήχώ των Άκοοκεραυνών, κ. Φλοΐσθος του Αούτου, α. Άπελευθερωθείσα Έλλάς, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Όδδεν μυστικό δημοσιεύεται, αν δεν συνοδεύεται υπό του αντίτιμου ως εξής: Δια τας πρώτας τρεις προτάσεις έκάστου φύλλου λεπτά 25. Δια τας επ' αλείον του αυτού φύλλου, 5 λεπτά ή λείε. Προτινώνται μόνον οι έχοντες ψευδώνυμον ίσχύον δια το έτος τούτ', προς τούς έχοντας ψευδώνυμον επίσης ίσχύον δια το έτος τούτο. Πολλά σεις με όνόματα, ή με ψευδώνυμα κατηχημένα, δεν δημοσιεύονται.—Ο εντός παρενθέσεως αριθμός σημαίνει πόσα τετράδια δεν ανταπέδωσαν είσέτι ο προτείνων.

Μικρά Μυστικά επιδυνούν νάνταλλά ξουν: ή Χουσολαμπίς (0) με Βασίλειον των Βουλγαροκτόνων, Αμαζόνα του Εύξεινου, Αίσθημα της Πατριδος.— ή Διοπτροφορούσα (0) με Αμαζόνα του Εύξεινου, Ροδοπαίον Έλληνοπούλα, Έξερρηνητήν του Απείρου, Νέκε.— ο Θέμιος Βανιώτης (0) με Βασίλειον των Βουλγαροκτόνων. Ποιγείπισσιν των Δολλαρίων, Ροδοπαίον Έλληνοπούλα, Λάτριδα της Αρκαδοτικής, Βαλκανική Συμμαχία, Τρελλή Ναυτοπούλα, Δοξασμένη Ρήνον, Νέκωνα, Ανδία Αίθον. Ακαταπίεστη Πλοίσσιν.

Η Διάπλασις άσπάζεται τούς φίλους της: Νεαράν Κοήσαν Έστειλα: ή προθεσμία του Διαγωνισμού των Ασκήσεων είνε ως τας 15 Δεκεμβρίου, αν προσβλήης, στείλε μου καμμίαν Συλλογήν, αλλά σύμφωνα με τούς όρους τη

προκηρύξεως) Ὑπερ Πατριδός (αἱ παραγγέλαι σου ἐξετελέσθησαν) εὐχαριστῶ πάρα πολὺ διὰ τὸ νέον ξεσπᾶθμα φιλῆσέ μου τὸν μικρὸν Λάζαρον καὶ πᾶς τοῦ ὅτι τὸ γραμματάκι τοῦ μετὰ τὸ μολύδι μ' ἄρεσε πολὺ) Μισοιπὴν τοῦ Πόντου (ἔσταιλα) περιμένω μετὰ χαρᾶς) Πατριδὰ τὸν Ὁρόων (ἐλήφθησαν, εὐχαριστῶ) εἰπέ εἰς τὸν φίλον σου νὰ μοῦ στειλῇ νὰ ἴδω μερικά, καὶ ἂν εἶνε καλὰ τὸ ἔργον ποὺ λέγεις δὲν τὸ ἐδιάδασα, ἀλλὰ ἔτσι θὰ εἶνε ἐσὶ ἔχεις γούστο) Πηλέα (αἱ παραγγέλαι σου ἐξετελέσθησαν, σοὺ ἐστάλη λογαριασμός) Κυματοβόλον Ποσειδῶνα (καλὸν θὰ δημοσιευθῇ εἰς τοὺς Ἑβδομαδιαίους) Δοῦκα ντὲ Μπουγιὼν (εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐνεργείας καὶ περιμένω) Νησιωτοπούλαν (ἐλήφθησαν, εὐχαριστῶ) Φάωνα (μπᾶ! γιατί ὄχι καὶ εἰς τὸ Γυμνάσιον;) Στάνλεϋ (ἔγινε καλῶς) Ὁρεστήν Αὐ. (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπᾶθμα) Μικρὰν Δοῦνισσαν (ν' ἐνὶ γαίρῳ πάρα πολὺ δὲν ἀμφισβᾶλλω ὅτι θὰ διαπρέψῃς) Φιλόπατρον Μακεδόνι (ἐμπρός λοιπόν, νὰ δράσῃς!) Στεναγμὸν τοῦ Ἀνέμου (μερικά ἀπ' αὐτὰ ποὺ λέγεις θὰ γίνοντο ἄλλα ὄχι, διότι ὅσκις τὰ ἐδοξίμασα, ἀπέτυχον) Πτερωτὴν Νίκην, Μεγάλην Ἑλλάδα, Πογκίπισσαν τὼν Δολλαρίων, κλπ. κλπ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 4ην Δεκεμβρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΤΑΙ

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς συνδρομητὰς μας τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀποκλεισμένοι ἔνεκα τοῦ πολέμου, δὲν ἠμπούρουσαν ν' ἀνανεώσουν τὴν συνδρομὴν τῶν ἐντὸς τῆς προθεσμίας, τὸ προνόμιον τῆς ἐκπτώσεως τῶν τόμων παρατείνεται χάριν αὐτῶν μέχρι τῆς 15ης Ἰανουαρίου 1915 Ὅλοι οἱ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐγγραφόμενοι, ἢ ἀνανεοῦντες τὴν συνδρομὴν τῶν, ἠμποροῦν ν' ἀγοράσουν τοὺς τόμους τῶν ἐτῶν 1899—1905 (τιμωμένους ἀντὶ δρ. 7,) ἕναστον ἀντὶ δραχμῶν 4 μόνον, (χρυσόδετον 7), καὶ τοὺς τόμους τῶν ἐτῶν 1906—1914 (τιμωμένους ἀντὶ δρ. 8) μόνον ἀντὶ δραχμῶν 4,50, (χρυσόδετ. 7,50).

Αἱ ἄνω τιμαὶ εἶνε διὰ τοὺς παραλαμβάνοντας τοὺς τόμους ἐν τῷ Γραφείῳ μας. Οἱ παραγγέλλοντες νὰ σταλοῦν ταχυδρομικῶς πρέπει νὰ προσθέτουν διὰ ταχυδρομικὰ τέλη ἐκάστου τόμου λεπτὰ 50 οἱ ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ καὶ δρ. 1 οἱ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ.

ΚΑΙ Η ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ

Χάριν τῶν ἰδίων συνδρομητῶν, καὶ ἡ ἐξαιρετικὴ Κλήρωσις, ἡ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ τώρα, ἀναβάλλεται διὰ τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα τοῦ Ἰανουαρίου.

ΦΥΛΛΑ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Οἱ ἔχοντες ἑλληνικὴν τὸν τόμον τοῦ 1914 ἐνεκεν ἀπωλείας ἢ καταστροφῆς φύλλων, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ τὸν συμπληρώσουν, παρακαλοῦνται νὰ ζητήσουν τὸ ταχύτερον τὰ φυλλάδια τὰ ὁποῖα τοῖς λείπουν, ἀποστέλλοντας μαζί καὶ τὸ ἀντίτιμον (πρὸς 20 λεπτὰ τὸ φύλλον). Διότι μετὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν τόμων τοῦ 1914, ὀλίγα χωριστὰ φυλλάδια θὰ περισσεύσουν, καὶ πιθανὸν ἀργότερα νὰ μὴν ἔχωμεν.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 148ος Διαγωνισμὸς Λύσεων
Δεκεμβρίου — Μαρτίου

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 1 Φεβρουαρίου.

[Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζει ἡ δημοσίευσις ἐγκυριμένων Ἀσκήσεων ἐκ τῶν Συλλογῶν τοῦ 147 διαγωνισμοῦ, ἡ ὁποία θὰ ἐξακολουθήσῃ καθ' ὅλην τὴν Ἑξαμηνίαν. Συλλογαὶ Ἀσκήσεων διὰ τὸν Διαγωνισμὸν τοῦτον, εἶνε δεκταὶ μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου. Τάποτελέσματα τοῦ λήξαντος 145 διαγωνισμοῦ θὰ δημοσιευθῶν προσεχῶς.]

1. Δεξιόγραφος

Ψάρι, ποταμὸν,
Βᾶζω ἐπὶ γραμμῇ
Καὶ ποὺλὶ ζοιτὸν
Βγαίνει ἐπὶ στείγῃ.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἡρωϊκῆς Σάμου

2. Στοιχειόγραφος

Ρῶι προσθέτω εἰς ἐρήμου
Μέρος πράσινον περὶτόν,
Κι' αἰσθῆσις, ἀγαπήτοί μου,
Γίνεται εἰς τὸ λεπτόν.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φάωνος

3. Ἀναγραμματισμός

Εἰς τὰ πλοῖα θὰ μάκρυνται
Ὅπως ἔγω ἔαν μείνω
Κι' ἂν μὲ ἀναγραμματίσῃς,
Δημητριάδην θὰ γίνω.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βαλκανικῆς Συμμαχίας

4. Τρίγωνον

Τὸ πρῶτον μου σημαίνει
Ἐν πράγμα... δροσερόν.
Τὸ ἄλλο μου ὀνομάζει
Μεγάλον ποταμόν.
Τὸ τρίτον μου τετράπουν,
Τὸ ἄλλο κτητικόν.
Κ' ἐκτὸς τοῦ τελικῷ μου,
Ἐν ἀναφορικόν.
Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Θαλασσοπούλι τοῦ Στόλου

5. Ταῦ

+++++ = Τελευταία κατοικία.
* + * = Πόλις τῆς Εὐρώπης.
* + * = Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
* + * = Αἱ πρῶται τριγες
* + * = Μέρος κατάφυτον.
Ἡ καθέστις ἀνάπτεται τὴν νύκτα.

Ἐστάλη ὑπὸ Στεφ. Ι. Μακρυμύχாலον

6. Ἀριθμητικὴ διὰ λέξεων

Ἀκρωτήριον—ζῶον=γράμμα + (ἐπίθετον—ποτὴν) πλανήτης + (ἀρχαία πόλις—ζῶον) ἀντωνυμία + (βασιλεὺς τῶν Θηβῶν—νῆσος) φθόγγος + (ἐπίρρημα—ἀριθμὸς) ἐπίρρημα.
Ἀθροίσμα ὑπολοίπων: Βασιλεὺς τῆς Σπάρτης.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Πεταχτῆς Νεραϊδοῦλας

7. Ἀκροστιχὶς μετὰ Ποικίλης Ἀκροστιχίδος

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κατωθὶ ζητουμένων λέξεων, ἀποτελοῦν μυθολογικὸν ζῶον τὸ δὲ πρῶτον τῆς πρώτης, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθέτης, κατὰ τὴν χειμωνιάτικον:

1. Πτηνὸν ὀδιδόν. 2. Ὄρα τοῦ ἔτους. 3. Κράτος τῆς Εὐρώπης. 4. Χώρα τῆς Γαλλίας. 5. Ἀρχαία ἀποικία τῶν Κορινθίων. 6. Κράτος τῆς Εὐρώπης. 7. Ἐπίθετον καὶ ὄνομα χαλκῆς ρικόν. 8. Ἐντομον μυριάποδον.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Αἰσθηματοῦ τῆς Πατριδός

8. Φωνηεντόλεπον

πς—στρος—θ—πλγς
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νέφωνος

9. Γεῖφος

0	μφ	μφ	Νονοί	1
	6,30'			
	μφ	μφ	Νονοί	
		μφ		

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 37.

393. Ἰωνία (Ἰον. Ἰα.)—394. Ἐκλα (ἐκ.λᾶ.)—395. Ἀσπρ-Ἀρης.

396. **Η** **ΥΛΗ** **ΚΡΙΟΣ** **ΑΛΣΑΤΙΑ** **ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ** 397. ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑ (ἔαρ, σφαῖρα, Μοῖρα, ὄρθρος, φάρος, ροιά, Ἰρις, Αἴθρα.)—398-402. Διὰ τοῦ Α: Λέρος, λῶρα, πυραλῖς, βλάχος, μέλας.—403. (Δὲν ὑπάρχει.)—404. Πᾶς ὁ ἐπὶ γῆς καὶ ὑπὸ γῆν γροσὺς ἀρετῆς οὐκ ἀντάξιος.—405.—Ὁ Ἀριστοειδὴς ἐπιτομοῦσθαι δίκαιος (ὠά-ρ' εἰς τί-δὲς ἐπ' ὃν ὁμάς-0ῃ-δεῖ Κέως.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις μὲ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 5 μόνον μετὰ παχέα στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μετὰ κεφαλαία τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεροι τῶν 15 πληθύνονται ὥς νὰ ἴσων 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μετὰ κεφαλαία ἢ παχέα ἢ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἑξὶ λέξεις ἀπλᾶ.—Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελιαὶ δὲν δημοσιεύονται.]

[1Ε' — 1]

Δὺο τέλειαι καὶ θαυμαστῶς διατηρημέναι δοξαὶ λεοπαρδάλειον τῆς κεντρικῆς Ἀφρικῆς, εἰς τὰς ὁποίας σφίγγονται οἱ ὀδόντες καὶ οἱ ὄνυχες, καθὼς καὶ δορὰ βόα συσφιγμένης τοῦ Σουδάν 4,50 μέτρων μήκους, πωλοῦνται.

Γράψατε: Γραφεῖα Διαπλάσεως Ε.Φ.Χ.

[1Ε' — 2]

Θέμος Βανιώτης δέχεται παντὸς εἶδους ἀνταλλαγὰς καὶ ἀλληλογραφίαν. Διεύθυνσις: Κώσταν Σαμαράν, Σπουδαστὴν Μηχανικῆς, Ὁδὸς Ἀγίας Σοφίας, 82, Ἀθῆνας.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 50ΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 377)

ΑΘΗΝΩΝ: Νικ. Στ. Κουτσουβέλης, Θ. Ν. Φραγκίος, Θεοδ. Σ. Ζαμπῆς, Γ. Κολυβάς, Μαγεμένο Ρόδον, Γ. Α. Κοκκῶνης, Δοξασμένο 1912. ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Τούλα Παπαχρονιοπούλου-ΑΡΓΟΥΣ: Βρασιδὰς Χρ. Λύγδας. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Χ. Λαπαταῆς. ΚΑΛΑΜΩΝ: Τάκης Γαβρίδης. ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Δημ. Γ. Δεσουλὰς. ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Δαφνοστεφῆς Βασιλεὺς. ΠΑΤΡΩΝ: Σωτ. Γ. Μαρκέτος, Γλαῦκος ὁ Πατρεῖς, Η. Γ. Κυριακόπουλος, Πατριὸν Ναυτοπούλου, Μαντῖνα Παπαγιαννοπούλου. ΠΟΡΟΥ: Μαρία Ν. Πασιπάτη. ΠΥΡΓΟΥ: Ἐλισσάβετ Ν. Παπαθανασίου Φατῆνι Γεωργακοπούλου, Σοφία Κουτουλουγῆνη, Διονυσία Νικολαοπούλου, Ἰφιγένεια Α. Αγγελιοπούλου, Βασιλικὴ Νιωτῆ, Μαυθιλὸν Κομιώτου, Ἀλεξάνδρα Νικολαοπούλου, Ἀδελφὴν Γαλάνη, Θεοδόρα Π. Ρουπακούλια, Κατίνα Νικαῖα, Ρουμπὴν Κ. Ἀργυροπούλου, Ἀγγελικὴ Ἀλεξοπούλου, Γεωργία Α. Γεωργακοπούλου, Ἀσημὸ Α. Μαρινοπούλου, Παρασκευὴ Α. Μαρκοπούλου, Κατίνα Δ. Ἀργυράκη, Βασιλικὴ Α. Μπενετᾶτου, Ἀλίκη Γ. Μιχοπούλου, Θεοδόρα Τσαγκαλὰ, Ἰωάννα Κ. Ἀθανασοπούλου, Ἐλένη Α. Παπαγεωργίου Ἐλένη Γαλῆ, Εὐθαλία Ραυτοπούλου, Διονυσία Κοντοπούλου, Γεωργία Κ. Ζώρα, Ἰω. Θ. Παπαχρηστοπούλου, Ἰωάννα Θ. Στυροπούλου, Γεωργία Α. Τελοπούλου, Πόπη Α. Πίκουλα, Εὐτέρπη Τ. Λαϊνὰ, Ὀλγα Θ. Πτερινῆ.

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Ναν. Ι. Βασιλόπουλος, Κωνστ. Γ. Παπαγεωργίου.

ΥΔΡΑΣ: Ἀνδρ. Α. Ζουρντῶς.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Κωνστ. Ν. Σαλονικίος, Γ. Ν. Σφακιανός.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρόντων τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κλήρωσιν καὶ ἐκλήρωσαν οἱ ἐξῆς δύο: Ἐν Ἀθῆναις δὲ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΚΟΚΚΩΝΗΣ ὁ ἐν Ἀθῆναις παρακαλεῖται νὰ μᾶς γράψῃ τὴν διευθυνσίν του καὶ ἢ ἐν Πύργῳ ΓΕΩΡΓΙΑ Κ. ΖΩΡΑ, ἀμφότεροι δὲ ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου.